

บทเรียนพระคัมภีร์ สำหรับเด็ก

“การตรึงและการฟื้นพระชนม์
ของพระคริสต์”

9 บทเรียน

9 บทเรียน

1. การเสด็จเข้ากรุงอย่างผู้พิชิต
2. อาหารมื้อสุดท้ายหรือการ
รับประทานบัสก้า
3. สวนเกตเสมณี
4. ห้องพิพากษา
5. การตรึงที่กางเขน
6. การฟื้นคืนพระชนม์
7. เอมมาอุสและห้องชั้นบน
8. อาหารเข้าบ่นชายฝั่งกับพระเยซู
9. การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

การเสด็จเข้ามาอย่างผู้พิชิต
มัทธิว 21:1-17; มาระโก 11:1-11,15-19;
ลูกา 19:29-48; ยอห์น 12:12-19

บทที่ 1

รูปที่ CE 1-1 พระคริสต์บอกสาวกสองคนให้ไปเอาลามา

พระเยซูและสาวกของพระองค์อยู่ระหว่างทางไปกรุงเยรูซาเล็ม เพราะอีกสองวันเท่านั้นจะถึงเวลาฉลองการเลี้ยงใหญ่ของเทศกาลปัสกา ระหว่างเจ็ดวันของงานเลี้ยง ชาวยิวจากทั่วแผ่นดินของอิสราเอลจะมารวมตัวกันในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อระลึกถึงพระเจ้าที่ได้ทรงนำบรรพบุรุษของพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ได้อย่างไร

ตอนเช้าขณะที่พระเยซูและสาวกมาถึงชานเมืองของกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูได้ส่งสาวกสองคนไปล่วงหน้า “จงเข้าไปในหมู่บ้านที่นั่น” พระองค์บอกพวกเขา “เมื่อเจ้าเข้าไปถึง เจ้าจะพบลาตัวหนึ่งผูกอยู่ซึ่งไม่เคยมีคนขี่ จงแกะเชือกที่ผูกออก และจูงลานั้นมาให้เรา ถ้าหากว่ามีใครถามว่าเจ้ากำลังทำอะไร ก็ให้บอกว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องประสงค์ลา และพระองค์จะส่งลากลับคืนมาให้อีกไม่นานนัก”

รูปที่ CE 1-2 สาวกเอลามา

สาวกสองคนออกไป ไม่นานนักพวกเขา ก็พบลาอยู่ใน ถนนผูกติดไว้ตรงทางเข้าประตูเหมือนอย่าง ที่พระเยซูได้ตรัสไว้ ขณะที่พวกเขา แยกเชือกที่ผูกลา เจ้าของก็ร้องออกมาว่า “พวกเขากำลังทำอะไรถึงมาแยกเชือกผูกลูกลาตัวนั้น”

สาวกตอบเหมือนกับที่พระเยซูบอกให้พวกเขาตอบ “องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องประสังค์ลาและจะส่งกลับคืนมาให้อีกไม่นานนัก” เจ้าของลาจึงปล่อยให้ลาไปและดูเหมือนจะเข้าใจชัดเจน ในสิ่งที่สาวกกำลังพูดถึง พระคัมภีร์บอกว่า สิ่งที่ได้กระทำไป เพื่อทำให้คำของผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์สำเร็จ: “ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความยุติธรรมและความ รอด พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา”

(เศคาริยาห์ 9:9)

นับได้ว่าเป็นบทเรียนบทหนึ่งสำหรับเราทุกคนที่จะเรียนรู้ จากเรื่องนี้ พระเยซูต้องการฉันเหมือนอย่าง ที่พระเยซูทรง ต้องการลา บางทีเราบางคนอาจรู้สึก ว่า “ไม่มีใครสนใจเรา และ เราไม่สำคัญสำหรับใคร แต่พระเยซูทรงสนใจ พระองค์ต้อง ประสังค์หรือต้องการเด็ก ๆ แต่ละคน พระองค์ต้องการชีวิตของ เด็ก ๆ การรับใช้ของเด็ก ๆ เงินของเด็ก ๆ ตะลันต์หรือ ความสามารถพิเศษของเด็ก ๆ และพลังเยาวชนของเด็ก ๆ พระองค์ต้องประสังค์มิชชันนารี นักเทศน์ นักบิน นายช่างใหญ่ ครุ พยาบาล และพระองค์มีงานพิเศษที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ๆ เราสามารถอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดช่วยลูกทำ สิ่งที่ดีที่สุดและทำสุดความสามารถเพื่อพระองค์ โปรดชี้ให้ลูก เห็นว่าที่ไหนและอย่างไร และพระองค์ต้องการลูกเมื่อใด เพราะลูกเป็นของพระองค์”

เมื่อลูกลาถูกนำมาให้พระเยซู สาวกได้ปล่อยของเขาไว้ บนหลังลา และพระเยซูขึ้นทรงลานั้น แม้ว่าลาตัวนี้จะไม่เคยถูก ชีมาก่อน เมื่อพระเยซูขึ้นประทับ ลาก็ไม่ได้ยกตัวขึ้นและ พยายามทำให้พระองค์กระเด็นตกลงมา ลาประพฤติตัว เหมือนกับว่ามันเคยถูกชี่มานับร้อย ๆ ครั้งมาก่อนหน้านี้ สาวกรู้ ว่าเป็นสิ่งที่ผิดปกติที่สุด เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์

รูปที่ CE 1-3 พระเยซูทรงขี่ลาเข้าไปในกรุง

มีความตื่นเต้นมากขณะที่ฝูงชนกำลังมาในกรุงเยรูซาเล็ม สำหรับเทศกาลปัสกา และคนอื่นๆรีบออกไปพบพระเยซู ผู้ซึ่งพวกเขาได้ยินถึงสิ่งน่าอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงทำ

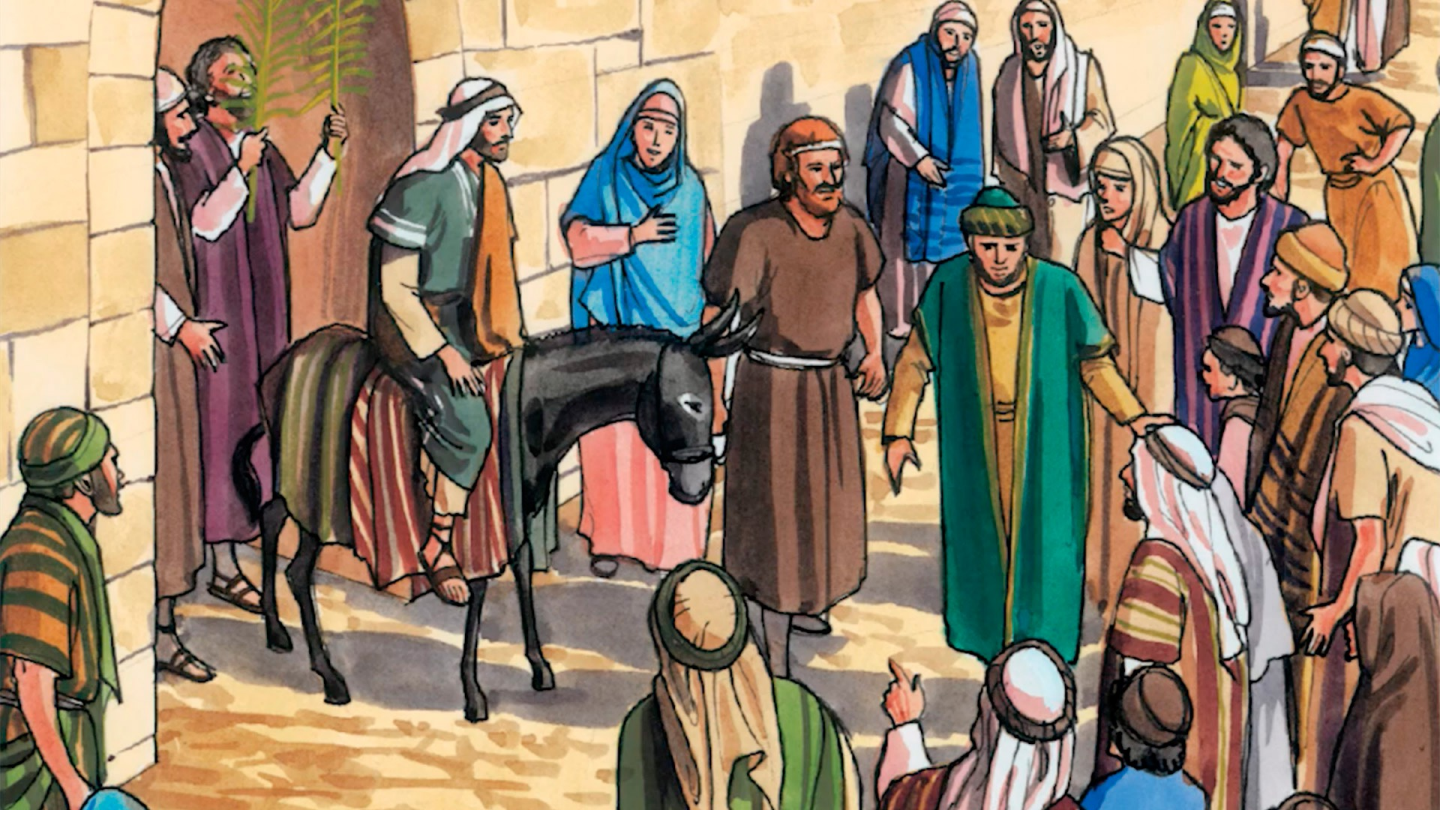
หลายคนที่อยู่ในฝูงชนนั้นพากันถอดเสื้อนอกของเขา ออกและปูไปตามพื้นถนนข้างหน้าพระเยซู ในขณะที่คนอื่นๆ ตัดกิ่งไม้และปูไปตามทางที่อยู่ข้างหน้าพระองค์ บางคนก็ถือ กิ่งอินทผลัมโบกต้อนรับพระองค์ และประชาชนทุกคนร้อง ตะโกนว่า “โฮซันนา ขอให้ท่านผู้ที่เสด็จมาในพระนามของ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ โฮซันนา ในที่สูงสุด”

ครูสงสัยจังเลยว่า วันนั้นลูกลาคิดอะไรอยู่ ถ้าลาสามารถ คิดได้ ลาอาจจะพูดกับตัวมันเองว่า “นับเป็นเกียรติจริง ๆ เป็น สิทธิพิเศษจริง ๆ เพราะพระเยซูจอมกษัตริย์ทรงเลือกฉันเพื่อ ทรงขี่อยู่ในริ้วขบวนแห่งชัยชนะนี้ พระองค์ทรงสามารถเลือก ข้างตัวใหญ่ ที่ขยับตัวอย่างอึดอัด หรือเป็นม้าอาหรับสีขาว สวยๆ หรือแม้แต่สิงโตซึ่งเป็นเจ้าป่าก็ได้ แต่พระองค์ทรงเลือก ฉันแทน ซึ่งเป็นเพียงลาตัวเล็ก ๆ ที่ต่ำต้อย

และเช่นเดียวกับเรา เราอาจไม่ได้เป็นวีรบุรุษที่มีชื่อเสียง ผู้นำที่มีคนชื่นชมมาก นักเรียนที่ฉลาดมาก หรือนักกีฬาคนสำคัญที่ได้รับคำชมเชยจากเพื่อน ๆ ทุกคนที่โรงเรียนของเรา เราอาจจะ เป็นเพียงเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงเรียนง่ายธรรมดาที่เป็นของ องค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นเหมือนกับลูกลา คือเราสามารถรู้สึก ว่าได้รับเกียรติอย่างมาก เพราะกษัตริย์ได้เลือกเราให้เป็นพยาน ของพระองค์และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และพระองค์จะทรงใช้ เราอย่างน่าอัศจรรย์ถ้าเราจะถวายตัวของเราเองแต่พระองค์เพื่อ ะไรก็ตามที่พระองค์ทรงวางแผนไว้สำหรับเรา

พระคัมภีร์บอกว่า ไม่มีใครเคยขี่ลูกลาตัวนี้มาก่อน โดยทั่วไป เมื่อสิ่งนี้เป็นความจริง ลูกลาเป็นสัตว์ดุร้าย มันจะ กระโดดและพยายามที่จะเหวี่ยงคนขี่ให้ตกจากหลังของมัน แต่ ไม่ใช่ลูกลาตัวนี้ พระเยซูทรงทำให้มันเชื่องและทรงควบคุมมัน ได้อย่างสมบูรณ์ เพราะมันสงบ เชื่องฟัง และสภาพขณะที่มัน บรรทุกองค์พระผู้เป็นเจ้าเข้าไปในกรุง เด็ก ๆ มีใครบ้างที่มี อารมณ์ดุร้ายที่ต้องการให้พระเยซูทำให้เชื่อง พวกเธอเอาแต่ใจ ตัวเองและไม่เชื่องฟัง และคิดที่จะไปตามทางของตัวเองหรือ เปล่า เด็ก ๆ อาจจะต้องการให้พระเยซูเปลี่ยนนิสัย เด็ก ๆ อาจจะต้องการให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเอาความเห็นแก่ตัวและความ บาปของเด็ก ๆ ที่มักจะต้องการทำตามใจของตัวเองเองออกไป ผู้ที่ทรงสร้างเราสามารถทำให้เราเชื่องและควบคุมเราได้ด้วย และทำให้เราเป็นคนใหม่อย่างครบบริบูรณ์ถ้าเรายอมให้พระองค์ เปลี่ยนแปลงเรา

ถ้าหากว่าเด็ก ๆ มองเห็นพระพักตร์ (ใบหน้า) ของพระเยซู อย่างใกล้ชิดวันนั้น เด็ก ๆ จะเห็นว่า พระองค์ดูเศร้า เด็ก ๆ คงจะ ถามว่า 'ทำไมพระองค์เศร้า' ดูเหมือนว่าพระองค์จะมีความสุข และชื่นชมยินดีในขณะที่ประชาชนสรรเสริญพระองค์และร้องเพลง เกี่ยวกับการที่พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเขา แต่พระเยซู ทอดพระเนตรลงไปในชีวิตใจของประชาชนและเห็นว่าหลายคน ในฝูงชนวันนั้น ไม่ได้หมายความว่าถึงโฮชันนาตามที่ริมฝีปากของ พวกเขาเอ่ยออกมา บางคน "สรรเสริญพระองค์ด้วยปากของเขา แต่จิตใจของเขาอยู่ห่างไกลจากพระองค์" เพราะพวกเขาไม่ได้ รักพระองค์ และพวกเขาไม่ได้ต้องการให้พระองค์เป็นกษัตริย์ใน ชีวิตพวกเขาอย่างแท้จริง

พระองค์ทรงเรียกคนแบบนี้ว่า คนหน้าซื่อใจคด คือคนที่ไม่ได้หมายความว่าตามสิ่งที่พวกเขาพูด ผู้ที่สารภาพว่าเป็นคริสเตียนแต่ไม่ได้กระทำเหมือนคริสเตียน เพียงแค่สองสามวันต่อมา คนเหล่านี้บางคนจะร้องออกมาว่า “เอาพระองค์ไป ตรึงพระองค์เสีย”

รูปที่ CE 1-4 เด็ก ๆ สรรเสริญพระเยซูในพระวิหาร

พระเยซูดำเนินผ่านถนนกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับฝูงชนที่ติดตามพระองค์จนกระทั่งพระองค์มาถึงพระวิหาร ที่นั่นพระองค์ทรงชำระพระวิหารและขับไล่คนรับแลกเงินออกไปเหมือนอย่างที่ได้ทรงกระทำในตอนเริ่มต้นพันธกิจบนโลกนี้ของพระองค์ คนตาบอดและคนง่อยมาหาพระองค์ในพระวิหาร และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หาย เด็ก ๆ เข้ามาด้วยเพื่อนมีสการพระองค์ พวกเขาร้องออกมาว่า “โฮซันนา แก่ราชโอรสของดาวิด”

ขณะที่เด็ก ๆ กำลังร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเยซู ผู้นำศาสนาที่หน้าซื่อใจคดผู้ซึ่งเกลียดชังพระเยซูอยู่ทางด้านหลังกำลังคิดว่า พวกเขาจะกำจัดพระเยซูได้อย่างไร? พวกเขาจะทำให้พระองค์สิ้นพระชนม์ได้อย่างไร? งานเลี้ยงนี้อาจจะเป็นโอกาสของพวกเขาที่จะทำให้พระองค์สิ้นพระชนม์ได้

มหาปุโรหิตและพวกอาลักษณ์หงุดหงิดกับพวกเด็ก ๆ มากเพราะการสรรเสริญพระเยซู แต่พระเยซูทรงพอพระทัยกับเด็ก ๆ เพราะคำสรรเสริญเป็นของพระบุตรของพระเจ้าเสมอ พระเยซูทรงพอพระทัยที่จะไต่ถามเด็ก ๆ สรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์รู้ว่า พวกเด็ก ๆ หมายความว่าตามสิ่งที่พวกเขาพูด พระองค์รู้ว่า พวกเขาต้องการให้พระองค์เป็นกษัตริย์ของพวกเขาอย่างแท้จริงตลอดไป เวลาที่เด็ก ๆ ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเยซู เด็ก ๆ หมายความว่าตามเนื้อเพลงที่เด็ก ๆ ร้องหรือเปล่า เด็ก ๆ เต็มใจที่จะให้พระองค์เป็นกษัตริย์ในชีวิตของเด็ก ๆ หรือเปล่า เด็ก ๆ เคยขอให้จอมกษัตริย์พระเยซูเป็นกษัตริย์ในชีวิตของเด็ก ๆ หรือเปล่า และหมายความว่าตามนั้นจริง ๆ ถ้าหากว่าเด็ก ๆ ไม่เคยขอให้พระองค์เข้ามาเป็นกษัตริย์ในชีวิตของเด็ก ๆ เวลานี้จะเป็นเวลาที่ดีที่จะบอกพระองค์

อาหารมื้อสุดท้ายหรือการรับประทานอาหารปัสกา

มัทธิว 26:17-35; มาระโก 14:12-31;
ลูกา 22:7-38; ยอห์น 13:1-38; 14:1-6

บทที่ 2

รูปที่ CE 2-1 สาวกตามชายคนหนึ่งที่ทูนหม้อน้ำ

พระเยซูตรัสกับเปโตรและยอห์นว่า “จงเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม ที่นั่นมีชายคนหนึ่งแบกหม้อน้ำจะมาพบเจ้า จงตามเขาไปที่บ้านที่เขาจะไปและบอกกับเจ้าของบ้านว่า พระอาจารย์ถามว่า ห้องรับแขกที่เราจะมารับประทานปัสกากับสาวกของเราอยู่ที่ไหน? แล้วเจ้าของบ้านจะชี้ให้เห็นห้องใหญ่ ชั้นบนที่ตกแต่งด้วยโต๊ะและเก้าอี้ จงเตรียมงานเลี้ยงสำหรับเราที่นั่น”

เปโตรและยอห์นทำตามที่พระเยซูบอกและพบคนที่ทูนหม้อน้ำ พวกเขาสาวกตามเขาไปและพบห้องตามที่พระเยซูได้บอกไว้ และพวกเขาได้เตรียมทุกอย่างให้พร้อมสำหรับการรับประทานอาหารปัสกา

รูปที่ CE 2-2 อาหารมือสุดท้าย

เมื่อถึงเวลาค่ำ พระเยซูพร้อมกับสาวกสิบสองคนไปที่ห้อง
ชั้นบน และพระองค์ประทับนั่งพร้อมกับพวกเขาเพื่อ
รับประทานอาหารค่ำ พระเยซูทรงรู้ว่า นี่เป็นคืนสุดท้ายของ
พระองค์ก่อนถูกตรึง พระองค์ได้บอกสาวกของพระองค์ว่า
พระองค์จะจากพวกเขาไปในไม่ช้า และพวกเขาจะรู้สึกโศกเศร้า
และหดหู่ใจมาก ถึงแม้ว่านี่จะเป็นช่วงเวลาที่ย่ำแย่และน่าขน
ลุก แต่เด็ก ๆ รู้ว่าพวกเขาทำอะไร พวกเขาเริ่มโต้เถียง
กันเองว่าใครจะเป็นใหญ่ที่สุดและมีตำแหน่งสูงสุดเวลาที่พระ
เยซูเป็นผู้ปกครองในอาณาจักรของพระองค์บนโลก พวกเขา
คิดถึงแต่ตัวพวกเขาเองเท่านั้น ต้องการเป็นที่หนึ่ง และต้องการ
เป็นใหญ่ในสายตาของประชาชน ต้องการตำแหน่งสูงสุด เพื่อ
ว่าพวกเขาสามารถออกคำสั่งและเป็นนายใหญ่ นี่เป็นท่าทีที่น่า
กลัวที่จะมีอยู่ในจิตใจของพวกเขาใช่ไหม? พระเยซูบอกพวก
เขาว่า “คนในโลกนี้คิดว่ากษัตริย์และนักปกครองเป็นใหญ่
เพราะพวกเขาสั่งคนรับใช้และทาสที่อยู่รอบ ๆ ตัวของพวกเขา
แต่จะไม่เป็นเช่นนั้นกับผู้ที่เป็นของเรา ผู้ที่รับใช้เราและรับใช้
ผู้อื่นเป็นใหญ่ที่สุด เขาเป็นผู้นำที่ดีที่สุด เราต้องการให้พวก
ท่านเป็นเหมือนเรา วาง่าย ถ่อมตัวและอ่อนน้อมในจิตใจ ตลอด
หลายปีที่เรายูบนโลกกับพวกท่าน เราเป็นผู้รับใช้ของพวก
ท่าน เพราะเราลงมาจากสวรรค์ไม่ใช่เพื่อได้รับการปรนนิบัติและมี
คนคอยรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้และช่วยเหลือผู้อื่น

ครูสงสัยว่า พวกสาวกรู้สึกอย่างไรหลังจากที่พระเยซูบอก
พวกเขาแบบนี้ บางทีอาจจะเกิดความละอาย สงสัยว่าพวกเขามี
ความคิดและความรู้สึกกับสิ่งเหล่านี้ในจิตใจของพวกเขาได้
ยังงั้น หรือเด็ก ๆ คิดว่าพวกเขาเพียงแค่อึกโหลไม่สนใจและก
ลึม เด็ก ๆ มีความรู้สึกในจิตใจของเด็ก ๆ อย่งไรเกี่ยวกับการ
สอนนี้ของพระเยซู เราต้องการเป็นที่หนึ่งไหม เรามักจะคิดถึง
ตัวเองเสมอหรือเปล่า เราต้องการเป็นนายและใช้อำนาจอย่าง
ไม่ถูกต้องในการบอกคนอื่นให้ทำอะไรหรือเปล่า เราต้องการให้
คนอื่นดูแลเอาใจใส่เราและรับใช้เราเสมอหรือเปล่า พระเยซูไม่
ต้องการให้เราหยิ่งยโส อวดดี และ “โอหัง” แต่ให้ถ่อมใจ ไม่
เห็นแก่ตัว พร้อมกับ “มีจิตใจของการรับใช้”

รูปที่ CE 2-3 พระเยซูทรงล้างเท้าของเหล่าสาวก

ระหว่างการรับประทานอาหาร พระเยซูทรงทำบางสิ่งเพื่อสอนความจริงที่สำคัญมากของพระองค์เองว่า พวกเขาต้องถ่อมใจและไม่เห็นแก่ตัว มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่มีที่ซึ่งมีเกียรติในแผ่นดินของพระเจ้าเลย พระองค์ทรงลุกจากที่ประทับ ถอดเสื้อตัวนอกของพระองค์ออก และเอาผ้าเช็ดตัวคาดเอวของพระองค์ แล้วพระองค์ทรงเทน้ำลงในอ่างและเริ่มต้นล้างเท้าของสาวกและเช็ดด้วยผ้าเช็ดตัว องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงประทานพระพรแก่เรา ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์ของจักรวาลทั้งหมดรับตำแหน่งของผู้รับใช้หรือทาส น่าจะมีสาวกซักคนหนึ่งในกลุ่มควรจะใช้ล้างเท้าก่อนการรับประทานอาหาร แต่ไม่มีใครเต็มใจที่จะทำ เพราะมีความอวดตัวมากในจิตใจของพวกเขา เวลานี้พวกเขาพากันตกใจและประหลาดใจที่พวกเขาเห็นนายและองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทำหน้าที่ที่ต่ำต้อยที่สุด

ในสมัยนั้น คนสวมรองเท้าแตะ และเท้าของพวกเขาสกปรกมากขณะที่พวกเขาเดินไปตามถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่น ดังนั้น เมื่อพวกเขากลับบ้านหรือมีการรับรองแขก คนรับใช้จะมาและล้างเท้าของพวกเขา การล้างเท้าแขกเป็นมารยาทโดยทั่วไปเช่นเดียวกับที่เราพูดว่า "ให้ฉันเอาหมวกและเสื้อนอกของคุณไปแขวนดีไหม"

พระเยซูไปหาสาวกคนแล้วคนเล่าเพื่อล้างเท้าที่สกปรกของสาวกของพระองค์ ในที่สุด พระองค์ก็มาถึงซีโมนเปโตรและเปโตรพูดว่า “นายท่าน ท่านไม่ควรล้างเท้าของเราแบบนี้”

พระเยซูตอบว่า “เวลานี้ท่านไม่เข้าใจว่าทำไมเราทำแบบนี้ แต่วันหนึ่งท่านจะเข้าใจ”

“ไม่ครับ” เปโตรขัดขึ้น “พระองค์จะต้องไม่ล้างเท้าของข้าพระองค์”

พระเยซูตอบด้วยวิธีที่สงบและอ่อนโยนของพระองค์ว่า “แต่ถ้าเราไม่ได้ล้างเท้าให้ท่านแล้ว ท่านจะไม่มีส่วนกับเรา ท่านไม่สามารถเป็นส่วนของเรา”

พระเยซูหมายความว่าอย่างไรกับคำพูดนี้ พระองค์กำลังพยายามสอนอะไร นี่เป็นภาพของบทเรียนสำคัญที่เราจำเป็นต้องเรียนรู้ เราจะสังเกตเห็นว่า พระเยซูไม่ได้พูดว่า “ถ้าเราไม่ได้ล้างท่าน ท่านจะไม่มีส่วนในเรา” เราอยู่ในพระคริสต์ทันทีที่เราต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจของเราเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา แต่พระเยซูตรัสว่า “ถ้าเราไม่ได้ล้างท่าน (เท้าของท่าน) ท่านจะไม่มีส่วนกับเรา” หลังจากที่เราก่อเกิดในครอบครัวของพระเจ้าและเป็นบุตรของพระองค์ โดยการต้อนรับพระเยซูเข้ามาในจิตใจของเรา

เราไม่ได้สมบูรณ์หรือไม่มีบาป เพราะในฐานะบุตรของพระองค์ เราทำบาปทุกวัน เราอารมณ์เสีย ไม่เชื่อฟัง ใจร้าย เห็นแก่ตัว ไม่ได้อ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน และถ้าเรายอมให้ความบาปอยู่ในจิตใจของเรา เราก็จะไม่สามารถสามัคคีธรรมกับพระเยซู เราไม่สามารถมีหุ้นส่วนกับพระองค์โดยการอธิษฐานหรือบอกพระองค์ถึงความเดือดร้อน ความทุกข์ และความกังวลของเราและการขอบพระคุณและการสรรเสริญของเราจะไม่เป็นที่โปรดปรานของพระองค์ด้วย และเราไม่สามารถขอให้พระองค์ช่วยกับปัญหาของเราและขอการทรงนำ พระองค์ไม่สามารถดำเนินกับเราและพูดกับเราผ่านทางพระคัมภีร์ เพราะเราปล่อยให้ความบาปเป็นกำแพงกั้นระหว่างพระองค์กับเรา พระเยซูทรงเสด็จมาเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น และพระองค์ทรงรอคอยให้เราสารภาพบาปนี้กับพระองค์ บอกพระองค์ว่าเราเสียใจและขอพระองค์ยกโทษให้เรา และชำระเรา (ซึ่งนั่นเป็นเหมือนการล้างเท้าสกปรกของเรา) เมื่อเราทำสิ่งนี้แล้ว ทุกอย่างก็ได้รับการทำให้ถูกต้อง และเรากลับคืนสู่สภาพดีอีกครั้งกับพระองค์ และสามารถเดินและพูดคุยกับพระองค์ และพระองค์จะประทานความความชื่นชมยินดีและสันติสุขของพระองค์ในจิตใจของเรา เราต้องสะอาดเพื่อมีความสุขกับการสามัคคีธรรมกับพระคริสต์

หลังจากที่เปโตรได้ยินคำอธิบายของพระเยซู เขาอุทานออกมาว่า "พระองค์เจ้าข้า อย่าล้างเพียงแค่เท้าของข้าพระองค์เลย แต่ให้ล้างมือและศีรษะของข้าพระองค์ด้วย" หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เปโตรต้องการให้พระเยซูอาบน้ำให้เขาทั้งตัว

แต่พระเยซูตอบว่า "ไม่หรอกเปโตร ท่านผิดอีกแล้ว คนที่อาบน้ำแล้วต้องการ เพียงแค่ล้างเท้าของเขาเท่านั้น เพื่อจะได้สะอาดทั้งหมด" พระเยซูทรงเน้นที่เห็นว่า เมื่อคริสเตียนทำบาปและล้มลง และสกปรกในด้านความคิด คำพูด หรือการกระทำ

เขาไม่ได้สิ้นสุดการเป็นบุตรของพระเจ้า เขาเพียงแต่
จำเป็นต้องล้างเท้าของเขา เขาจำเป็นต้องมีการดำเนิน
ชีวิตประจำวันของเขา หรือชีวิตของเขาได้รับการชำระให้
สะอาด เมื่อเราได้รับการชำระโดยพระโลหิตประเสริฐของ
พระคริสต์ (เราทูลขอให้พระองค์เข้ามาในจิตใจของเรา)
เราได้รับการชำระล้างทั้งหมด เรามีการอาบน้ำฝ่ายจิต
วิญญาณ สิ่งนั้นไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นอีก แต่เวลาที่เรทำ
บาป ในฐานะบุตรของพระองค์ เราต้องทูลขอให้พระองค์
"ล้างเท้าของเรา" (ยกโทษและชำระล้างเราให้สะอาด)
เพื่อเราจะสามารถมีการสามัคคีธรรมกับพระองค์อย่าง
ต่อเนื่องได้

พระเยซูตรัสต่อไปว่า "พวกท่านไม่สะอาดทุกคน"
พระองค์ทรงรู้ว่า ยูดาส อิสคาริโอทอยู่ในห้องนั้น และยู
ดาสไม่เคยได้รับการชำระล้างจากพระคริสต์เลย เขาไม่เคย
ได้รับความรอด พระองค์ทรงรู้ด้วยว่า ในชั่วโมงถัดไปหรือ
ราว ๆ นั้น ยูดาสจะทรยศพระองค์ คือจะบอกศัตรูของพระ
เยซูว่าจะพบพระองค์ได้ที่ไหน

รูปที่ CE 2-2 อาหารมือสุดท้าย

หลังจากล้างเท้าของพวกสาวกแล้ว พระเยซูทรงสวมเสื้อตัวนอกของพระองค์อีกครั้ง และนั่งลงเพื่อรับประทานอาหารกับสาวกทั้งสิบสองคน ขณะที่พระเยซูประทับที่โต๊ะ พระทัยของพระองค์เต็มไปด้วยความเศร้าและทุกข์โศก พระองค์มองดูสาวกของพระองค์และตรัสว่า “ใช่ เป็นความจริงแท้ คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศเรา”

ความเศร้าโศกอย่างมากแผ่ไปถึงพวกเขา และพวกเขาถามพระองค์ทีละคน “เป็นข้าพระองค์หรือไม่” พระองค์ตอบว่า “เป็นคนหนึ่งในสิบสองคนที่กำลังรับประทานอาหารกับเราเวลานี้”

แล้วยอห์น ผู้ที่เอนกายอยู่ใกล้พระเยซูกระซิบถามพระองค์ “พระองค์เจ้าข้า คนนั้นคือใคร”

พระเยซูตอบอย่างเบาๆว่า “คนนั้นคือผู้ที่เราเอาอาหารนี้จิ้มแล้วยื่นให้” และเมื่อพระองค์ทรงเอาอาหารนั้นจิ้มแล้วก็ทรงยื่นให้ยูดาส อิสคาริโอท

ยูดาส ผู้ซึ่งนั่งเงียบมาจนถึงเวลานี้ ก็ร่วมกับคนอื่น ๆ ถามพระองค์ว่า “นายท่าน คนนั้นคือข้าพระองค์หรือ”

พระเยซูตรัสตอบเขา “ใช่ ท่านจะทำอะไร ก็จงทำเร็ว ๆเถิด” ไม่มีใครที่อยู่ทีโต๊ะรู้ว่าทำไมพระเยซูตรัสเช่นนั้นกับยูดาส แต่เนื่องจากยูดาสเป็นทรยศ (คนเก็บเงิน) และดูแลเงินซึ่งเป็นของทุกคน สาวกบางคนก็เลยคิดว่า พระเยซูส่งเขาออกไปซื้อบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขาต้องการสำหรับอาหารค่ำ หรือบางทีเพื่อหาของขวัญสำหรับคนยากจน

รูปที่ CE 2-4 ยูดาสออกไป

ทันทีหลังจากที่พระเยซูได้ตรัสกับยูดาส เราอ่านพบในพระคัมภีร์ว่า “ซาตานก็เข้าสิงในใจเขา”

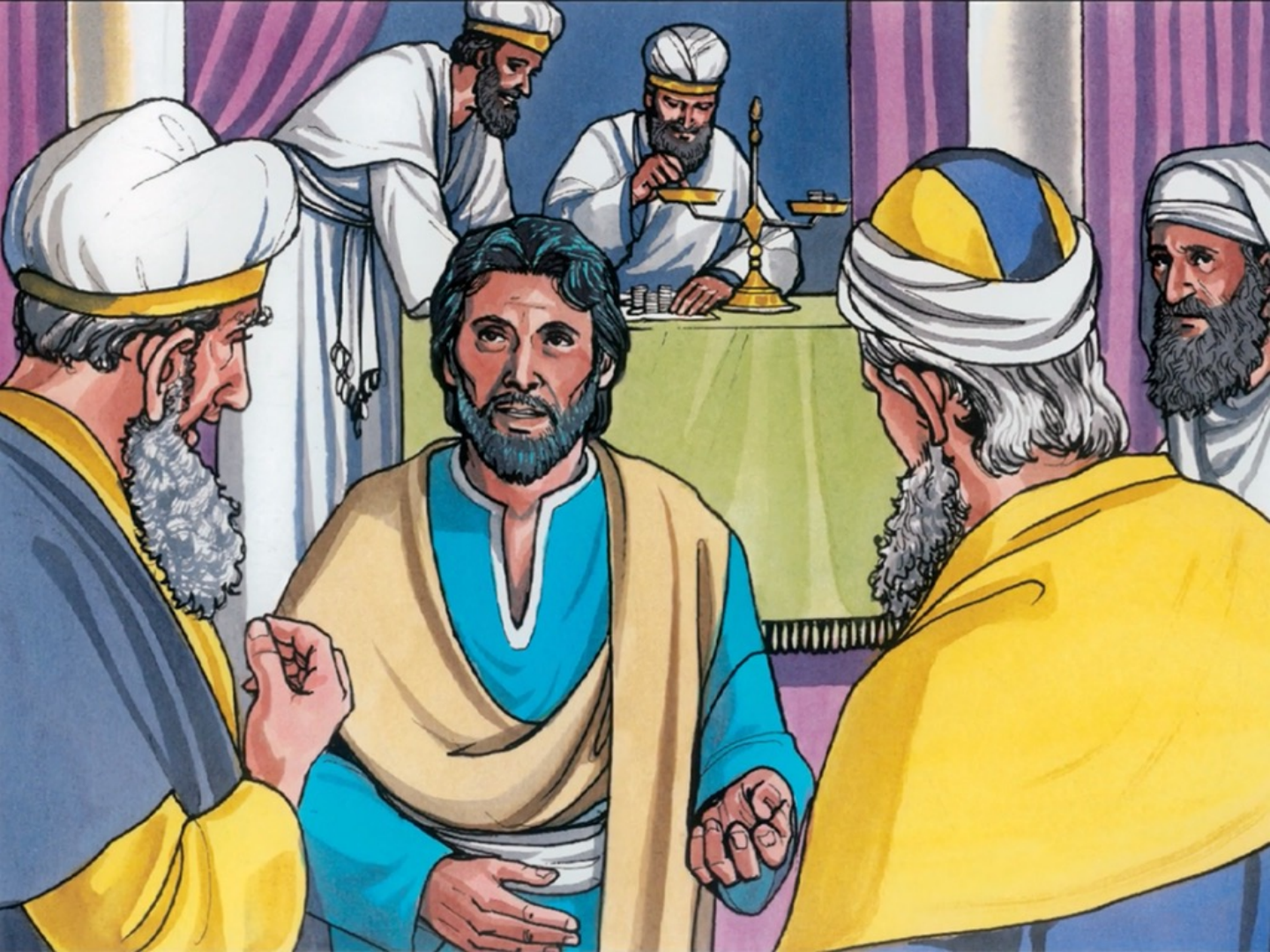
ยูดาสได้มอบตัวเขาให้กับผู้ปกครองความชั่วร้าย เขาได้ขายตัวให้กับมารร้าย ยูดาสทำให้จิตใจของเขาแข็งกระด้างและปฏิเสธโอกาสทุกอย่างสำหรับการเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง พระคัมภีร์บอกว่า “ยูดาสออกไปทันที และเป็นเวลากลางคืน” มักจะเป็นเวลากลางคืนเสมอเวลาที่คนหันหลังของเขาให้กับพระเจ้า สำหรับยูดาส กลางคืนในจิตวิญญาณที่มีมืดมิดและน่าสังเวชของเขาเป็นเพียงการเริ่มต้นของความดำมืดซึ่งดำเนินอยู่ตลอดเวลา

ยูดาสเดินไปตามช่องทางที่มีดจนกระทั่งเขามาถึงที่แห่งหนึ่งที่มีหุบโรหิตและพวกผู้ปกครองรวมตัวกันอยู่

รูปที่ CE 2-5 ยูดาสอยู่ต่อหน้าสภาชั้นเฮเดริน

ยูดาสเข้าไปหาพวกผู้นำศาสนาและพูดว่า “ผมเป็นคนหนึ่งของเพื่อนพิเศษสิบสองคนของพระเยซู แต่ผมผิดหวังในตัวองพระองค์ การพูดคุยทั้งหมดของพระองค์ล้วนเกี่ยวกับอาณาจักรที่น่าอัศจรรย์ที่ไม่เป็นจริง พวกท่านเต็มใจจะจ่ายให้ผมเท่าไรเพื่อพาพวกท่านไปจับพระองค์คืนนี้”

ผู้นำทางศาสนา กำลังหาโอกาสที่จะจับอาจารย์ชาวกาลิลี ท่านนี้ที่พวกเขาต่างอิจฉาและริษยา พวกเขาต้องการที่จะทำ ให้พระองค์ถึงตาย พวกเขาแปลกใจที่ยูดาส ผู้ซึ่งได้ติดตาม พระองค์มากกว่าสามปีจะหันมาเป็นศัตรูกับพระองค์อย่างนี้ แต่ นับเป็นโชคที่เกิดขึ้นกับพวกเขา พวกเขาต้องการจับพระเยซู ตอนกลางคืนเวลาที่ไม่มีใครห้อมล้อมพระองค์ ดังนั้นพวกเขา จึงถามยูดาสว่า “ท่านจะนำเราไปยังที่ซ่อนพิเศษของพระองค์ ได้ไหม”

“แน่นอน ผมนำไปได้” ยูดาสตอบ “แต่พวกท่านจะจ่าย ให้ผมเท่าไร”

“สามสิบเหรียญเงินเป็นยังไง” พวกเขาถาม ยูดาสตกลง ดังนั้นพวกเขาจึงนับเงินส่งให้ ยูดาสเอาเงินใส่กระเป๋าและ ออกไป ตะโกนบอกว่า เดียวเขาจะกลับมาและพาไปหาพระเยซู เขาได้ขายนายของเขาสำหรับราคาของทาสคนหนึ่ง

ยูดาสทำสิ่งที่เลวร้ายเช่นนี้ได้ยังไง ลองคิดดู ยูดาสได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเวลาสามปีครึ่งที่น่าอัศจรรย์ เขาได้ยินพระเยซูสอนความจริงที่ดีเลิศ ได้เฝ้าดูพระองค์ทำการอัศจรรย์ที่เหลือเชื่อ ทำให้คนตาบอดมองเห็น คนพิการเดินได้ เลี้ยงคนมากมายด้วยขนมปังห้าก้อนกับปลาตัวเล็ก ๆ สองตัว ทำให้พายุกกลางทะเลที่บ้าคลั่งสงบลง และแม้กระทั่งทำให้คนตายเป็นขึ้นมา ยูดาสเฝ้าดูชีวิตของพระเยซูและเห็นว่าพระองค์ไม่เคยทำบาป เขาได้ยินพระเยซูอธิษฐานหลายครั้งและเข้าไปในพระวิหารกับพระองค์บ่อย ๆ แต่ในจิตใจของยูดาส เขาไม่เคยเชื่อพระเยซู เขาไม่ได้เกิดในครอบครัวของพระเจ้า จิตใจของเขาโหดและเห็นแก่ตัว พระบุตรของพระเจ้ามองทะลุคน ๆ นี้ พระองค์รู้ว่า ยูดาสไม่ใช่สาวกที่แท้จริง

รูปที่ CE 2-2 อาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

อาหารที่พระเยซูและสาวกของพระองค์รับประทานในห้องชั้นบนในคืนสุดท้ายของเทศกาลปัสกานั้นเรียกว่า อาหารมื้อสุดท้ายหรือศีลมหาสนิท พระเยซูทรงรู้ว่า อีกไม่นานนักพระองค์จะถูกมอบให้กับกลุ่มคนที่โหดร้ายและถูกตรึงกางเขนในเวลาต่อมา ขณะที่พวกเขารับประทานอาหารเสร็จแล้ว และหลังจากที่

ยูดาสได้จากไปแล้ว พระเยซูทรงเงยพระพักตร์ขึ้นและตรัสกับสาวกของพระองค์เบา ๆ ว่า "อีกไม่ช้าเราจะจากพวกท่านไป และเราต้องการให้พวกท่านระลึกถึงสิ่งที่เราได้ทำเพื่อพวกท่าน"

แล้วพระเยซูทรงหยิบขนมปังและหักออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ พระองค์ประทานขนมปังนั้นให้กับสาวกของพระองค์ตรัสว่า "จงรับและกินเถิด ขนมปังนี้แทนกายของเราซึ่งให้กับท่าน จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา" แล้วพระเยซูทรงหยิบถ้วยน้ำองุ่น และเมื่อพระองค์ขอบพระคุณแล้ว พระองค์ส่งให้กับสาวกของพระองค์และตรัสว่า "นี่แทนโลหิตของเราที่หลั่งออกมาเพื่อการยกโทษความผิดบาป จงทำสิ่งนี้บ่อย ๆ ขณะที่ท่านดื่มเพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา" พระเยซูทรงอธิบายแก่พวกเขาอย่างละเอียดมาก ๆ ว่า ทุกครั้งที่พวกเขากินขนมปังและดื่มถ้วยนั้น พวกเขากำลังระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์สำหรับความผิดบาปของโลก

บางทีเด็ก ๆ อยู่ในคริสตจักรเวลาที่มีพิธีอาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือศีลมหาสนิท นั้นเป็นช่วงเวลาที่เป็นพิธีการมาก ขณะที่เรารับสัญญาณลักษณะของพระกายที่ถูกหักของพระองค์และพระโลหิตที่ไหลออกมาของพระองค์ เราควรระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์แทนเรา และสารภาพความบาปของเราต่อพระองค์

หลังจากอาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูและสาวกที่ทรงรักของพระองค์ร้องเพลงสรรเสริญ แล้วพระเยซูตรัสว่า “เราต้องไปแล้ว” ดังนั้นพวกเขาจึงออกจากห้องชั้นบนและออกไปที่ถนนอันเจียบสงบของกรุงเยรูซาเล็ม ผ่านประตูเมืองออกไปตรงไปที่สวนเกตเสมณีซึ่งอยู่บนเนินเขามะกอกเทศ ขณะที่พวกเขาเดินไปตามถนนผ่านอากาศตอนกลางคืน พระเยซูตรัสว่า “ในคืนวันนี้ท่านทุกคนจะทิ้งเราและหันมาเป็นศัตรูกับเรา”

คำตรัสนี้ทำให้เหล่าสาวกตกใจกลัวมาก และเปโตรพูดแทรกเข้ามาว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์รักพระองค์มากและจะติดตามพระองค์ไปทุกหนทุกแห่ง ข้าพระองค์พร้อมที่จะติดคุกกับพระองค์หรือแม้กระทั่งตายเพื่อพระองค์ แม้ว่าทุกคนจะทรยศพระองค์ ข้าพระองค์ก็จะไม่ทรยศ ข้าพระองค์จะไม่มีวันปฏิเสธพระองค์” และสาวกคนอื่นๆแต่ละคนประกาศความจงรักภักดีของพวกเขาต่อพระองค์

แต่พระเยซูตรัสว่า “เปโตร ให้เราบอกอะไรบางอย่างกับท่าน ระหว่างเวลานี้จนถึงรุ่งนี้เข้าเวลาที่ไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเราถึงสามครั้ง ท่านจะบอกว่าท่านไม่แม้แต่จะรู้จักกับเรา”

พวกเขาไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในคืนนั้น และพวกเขาอ่อนแอมากขนาดไหนจริง ๆ ทั้งเปโตรและสาวกคนอื่นๆ ต่างก็ไม่รู้ว่าพวกเขาจะอ่อนแอและหวาดกลัวมากขนาดไหนเวลาที่ความเดือดร้อนมาถึง พวกเขาทุกคนกำลังคุยโม้เพราะพวกเขา กำลังพึ่งตัวของตัวเองและกำลังของพวกเขาเองที่จะเดือดร้อนแทนพระเยซู

พระเยซูรู้ว่า เปโตรจะทำให้พระองค์ผิดหวังและปฏิเสธ
พระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงตรัสคำหนุนใจที่น่าอัศจรรย์
บางอย่างแก่เปโตรและแก่สาวกคนอื่น ๆ และแก่เราทุกคน
พระองค์ตรัสบางสิ่งคล้าย ๆ กันนี้ว่า "เปโตร เวลาที่ท่าน
ทรยศเราแล้ว และได้ตระหนักถึงความบาปและความ
อ่อนแอของจิตใจของท่านเอง และเวลาที่ท่านร้อนใจ
เกี่ยวกับความล้มเหลวของท่านและสิ่งที่ท่านได้ทำลงไป
เราอยาก让您ระลึกถึงว่า เรายรักท่านมากเพียงใด และเรา
จะกลับบ้านที่สวรรค์เพื่อจัดเตรียมที่ไว้ให้พร้อมสำหรับท่าน
และเมื่อท่านรู้สึกผิดหวังในตัวของท่านเองและหดหู่ใจ และ
ท่านสิ้นหวังในฐานะที่เป็นคริสเตียน จงอย่าลืมพระนิเวศ
ของพระบิดาเรานั้นมีที่มากมายสำหรับท่าน วันหนึ่งท่านจะ
ได้มีส่วนร่วมในบ้านเหล่านั้นหลังหนึ่งพร้อมกับความมั่งคั่ง
และศักดิ์ศรีของสวรรค์ทั้งหมดร่วมกับเรา ดังนั้นอย่ากังวล
หรือเดือดร้อนในจิตใจของท่านเลย" คำตรัสนั้นไม่ทำให้เรา
ยินดีและมีความสุขหรือ? ที่พระองค์ทรงรักเราอย่างนี้และ
ต้องการให้เราอยู่กับพระองค์ในบ้านของพระองค์ที่สวรรค์
ตลอดไป

แล้วพระเยซูได้บอกสิ่ง
อื่นที่น่าตื่นเต้นและเร้า
ใจแก่พวกเขา
"หลังจากที่ทุกสิ่งทุก
อย่างในพระนิเวศของ
พระบิดาเราได้รับการ
จัดเตรียมและพร้อม
แล้ว เราจะกลับมาอีก
ครั้งเพื่อรับท่านและคน
อื่น ๆ ทุกคนที่ต้อนรับ
เราเป็นพระผู้ช่วยให้
รอด
ตอนนี้พวกเขา กำลังเข้า
ไปในสวนเกตเสมณี

*เนื้อหาคัมภีร์หลังจากสำหรับเด็กนักเรียนที่โตกว่า

พระเจ้าทรงบัญชาชาวยิวให้ฆ่าลูกแกะและนำเลือดของมันใส่ไว้ในอ่าง และพรหมเลือดนั้นที่เสาประตูข้างนอกบ้านของพวกเขา เมื่อทูตมรณะเห็นเลือดที่เสาประตู ก็จะผ่านบ้านหลังนั้นและไว้ชีวิตบุตรหัวปีของพวกเขา ขณะที่ลูกชายคนโตในครอบครัวชาวอียิปต์ทุกครอบครัวจะถูกฆ่า และพวกเขาได้รับคำสั่งให้กินขนมปังไร้เชื้อ หรือขนมปังที่ทำโดยไม่มีไส้ยีสต์หรือผงฟูพร้อมกับเนื้อลูกแกะย่าง พระเจ้าทรงสั่งพวกเขาให้กินอาหารมีเนื้ออย่างเร่งรีบ เตรียมพร้อมที่จะออกจากอียิปต์ทันทีที่ได้รับคำสั่งให้ไปยังแผ่นดินพระสัญญา

พระเจ้าทรงเรียกสิ่งนี้ว่า การเลี้ยงปีสกา และพระองค์ทรงนำประชากรของพระองค์ให้ถือปฏิบัติภารกิจเลี้ยงนี้ทุกปี ชาวยิวได้ทำสิ่งนี้เป็นเวลาหนึ่งพันสี่ร้อยปี ทำไมพระเจ้าทรงบัญชาให้พวกเขาทำสิ่งนี้ พระองค์ต้องการให้พวกเขาระลึกอยู่เสมอถึงคืนแห่งการปลดปล่อยออกจากอียิปต์ และนั่นคือความหมายทั้งหมด พระเจ้าบอกพวกเขาว่า เมื่อเวลาผ่านไป เวลาที่ลูกหลานของพวกเขาจะมาถามพวกเขาว่า "การเลี้ยงนี้หมายถึงอะไร" พวกเขาควรจะอธิบายอย่างละเอียดแก่พวกเขา และลูกหลานของพวกเขา也应该ทำอย่างเดียวกันนี้แก่ลูกหลานรุ่นต่อไปของพวกเขาด้วย

การเลี้ยงปัสกาเป็นมากกว่าการเตือนประชาชนเกี่ยวกับคืนนั้น เมื่อนานมาแล้วในอียิปต์ พระเจ้ากำลังสอนความจริงบางอย่างที่น่าอัศจรรย์มากแก่พวกเขาและเรา เป็นการสอนพวกเขาในรูปแบบของภาพสะท้อนว่าวันหนึ่งพระคริสต์ พระเมษโปดกของพระเจ้า (ลูกแกะของพระเจ้า) จะมาสิ้นพระชนม์แทนทุกคน เช่นเดียวกับลูกแกะปัสกาที่ตายแทนที่บุตรหัวปี ขณะที่เลือดของลูกแกะถูกทาไว้ที่เสาประตูและทูตมรณะจะไม่ฆ่าบุตรหัวปี ดังนั้นพระโลหิตของพระเยซู พระเมษโปดกของพระเจ้าที่ทาอยู่ในจิตใจของเราโดยความเชื่อจะไว้ชีวิตเราจากการพิพากษาถึงความตายของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ เชื่อขนมปังใช้แทนความบาป ดังนั้น พระเจ้าจึงห้ามใช้เชื่อขนมปังระหว่างการเลี้ยงเพื่อสอนพวกเขาว่า พวกเขาต้องนำความบาปทุกอย่างออกไปจากชีวิตของพวกเขา พระเจ้าทรงคาดหวังให้เรานำความบาปออกไปจากชีวิตของเราด้วยหลังจากที่เราได้รับความรอด เพื่อว่าการสามัคคีธรรมของเรากับพระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะไม่ถูกทำลาย

ทำไมประชาชนได้รับการแนะนำให้กินเนื้อลูกแกะย่าง ลูกแกะที่เราได้เรียนรู้เป็นภาพของพระเยซู และเราทุกคนรู้ว่า ยิ่งเราอ่านพระคัมภีร์ซึ่งสอนเกี่ยวกับพระเยซู เราก็จะรู้จักพระองค์ดีขึ้น ดังนั้น ขณะที่เราศึกษาพระวจนะของพระเจ้าและซ่อนไว้ในจิตใจของเรา เรา "กำลังรับการบำรุงเลี้ยงด้วยพระเยซู" เรากำลังกินเนื้อแห่งพระวจนะ ซึ่งทำให้เราเติบโตแข็งแรงในจิตวิญญาณของเราเช่นเดียวกับอาหารฝ้ายร่างกายที่ทำให้เราเติบโตแข็งแรงในร่างกายของเรา ตอนนี้เราเข้าใจว่าทำไมประชาชนได้รับบัญชาให้กินเนื้อลูกแกะย่าง ก็เพื่อทำให้พวกเขาแข็งแรงสำหรับการเดินทางที่รออยู่ข้างหน้าพวกเขา และเราต้องการความเข้มแข็งในจิตใจและจิตวิญญาณของเราเพื่อให้การเดินทางชีวิตของเรา การทำสงครามต่อสู้กับความบาปซาตาน และตัวเองดำเนินต่อไป

สวนเกตเสมณี

มัทธิว 26:36-56; มาระโก 14:32-52;
ลูกา 22:19-20,39-54; ยอห์น 18:1-12

บทที่ 3

รูปที่ CE 3-1 พระเยซูในสวนเกตเสมณี

พระเยซูทรงนำสาวกของพระองค์ไปที่สวนเกตเสมณี ที่ซึ่งมีเพียงความเงียบปกคลุมอยู่ในสวนยกเว้นเสียงลมที่พัดร้องอยู่ในต้นมะกอกเทศ พวกสาวกต่างก็เหน็ดเหนื่อยและอ่อนล้าเพราะเวลานี้ดึกมากแล้ว พระเยซูบอกให้พวกเขา นั่งลงและคอยสักครู่ ในขณะที่พระเยซูดำเนินต่อไปข้างหน้าเพื่ออธิษฐาน

พระองค์ทรงนำเปโตร ยากอบ และยอห์นเดินต่อไปจากคนอื่น ๆ อีกสักหน่อย แล้วพระเยซูเริ่มเศร้าและทุกข์โศกมาก และจิตวิญญาณของพระองค์ได้รับความเดือดร้อนอย่างใหญ่หลวง เวลาแห่งการทนทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์แทนความผิดบาปของคนทั้งโลกได้มาถึงแล้ว พระองค์ตรัสว่า "จิตวิญญาณของเราเป็นทุกข์แทบจะตาย จงอยู่ที่นี่และเฝ้าอยู่กับเรา" พระเยซูต้องการกำลังใจโดยการมีสาวกสามคนนี้อยู่ใกล้กับพระองค์ เฝ้าอยู่และอธิษฐานในขณะที่พระองค์กำลังอธิษฐาน

พระเยซูดำเนินต่อไปอีกหน่อยหนึ่งและชนพระพักตร์ลงดิน ความทุกข์ทรมานของพระองค์ใหญ่มากจนดูเหมือนว่าจะแบกรับไว้ไม่ไหว แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์กำลังทนกับความทุกข์ทรมานอย่างมนุษย์ขณะที่พระองค์กลายมาเป็นผู้ซึ่งมาแทนที่ความบาปของเรา พระองค์ทรงอธิษฐานในความปวดร้าวทรมานว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ความทุกข์ทรมานนี้ถูกนำออกไปพ้นจากข้าพระองค์เถิด แต่ข้าพระองค์ต้องการให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ ไม่ใช่ของข้าพระองค์” พระองค์หมายความว่า “พระบิดาเจ้า มีทางใดบ้างที่จะช่วยคนจากความบาปของพวกเขาโดยไม่ต้องทนทุกข์ทรมานที่น่ากลัวนี้ โดยไม่ต้องมีการสิ้นพระชนม์ของข้าพระองค์บนไม้กางเขน ถ้าหากว่ามีวิธีอื่นใด ขอทรงโปรดใช้วิธีอื่น แต่ข้าพระองค์ต้องการให้ทำไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ ไม่ใช่ของข้าพระองค์”

แต่ไม่มีทางอื่นสำหรับพระเจ้าเพื่อไถ่ความผิดบาปมนุษย์ และพระเยซูรู้อีกก่อนที่โลกจะถูกสร้างขึ้นมา และนั่นเป็นเหตุว่าทำไมพระองค์ต้องเสด็จมาจากสวรรค์และถวายตัวของพระองค์เองในฐานะลูกแกะเพื่อเป็นเครื่องบูชาด้วยความเต็มใจเพื่อนำความบาปของโลกไป

กลับมาที่เปโตร ยากอบ และยอห์น พระเยซูทรงพบพวกเขาหลับอยู่ พระองค์ทรงเรียกพวกเขา “เพื่อน ๆ พวกท่านจะคอยเฝ้าตื่นอยู่กับเราสักชั่วโมงไม่ได้หรือ” เวลาที่พวกเขาควรให้กำลังใจ กำลัง ความช่วยเหลือและการอธิษฐาน พวกเขาหลับนอนหลับ

พระเยซูจากพวกเขาอีกครั้งและอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานเดิม และอีกครั้งหนึ่งที่พระองค์กลับไปพบพวกเขาอนหลับอีก ดังนั้น พระองค์เสด็จไปอธิษฐานเป็นครั้งที่สามอย่างเอาจริงเอาจัง และพระทัยของพระองค์แทบแตกสลายจนกระทั่งพระเสโท (เหงื่อ) ของพระองค์เป็นเหมือนโลหิตไหลหยดลงถึงดินเป็นเม็ดใหญ่ แต่แล้วก็มีสิ่งที่น่าอัศจรรย์บางอย่างเกิดขึ้น พระบิดาของพระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์จากสวรรค์มาช่วยชูกำลังของพระองค์

ในที่สุดพระเยซูทรงลุกขึ้นจากพื้นและดำเนินกลับมายังที่ซึ่งเปโตร ยากอบ และยอห์นอยู่อีกครั้ง และพวกเขายังคงนอนหลับสนิทอยู่ด้วยกัน “ตื่นเถิด” พระองค์ตรัส “ฝูงชนจะมาจับเราที่นี่แล้ว ลุกขึ้น ให้เราไปกันเถิด”

สาวกที่ง่วงนอนลุกขึ้นนั่ง ขยี้ตาของพวกเขาที่ยังครึ่งหลับครึ่งตื่น “มีอะไรหรือ?” พวกเขาพิมพ์ถาม

รูปที่ CE 3-2 การทรยศและการจับกุม

“ดูนั่น ผู้ที่ทรยศเรากำลังมา” และที่นั่น กลุ่มคนพร้อมคบไฟและตะเกียง ถือไม้และกระบอง หอกและดาบเดินฝ่าสวนที่มีดมืดเข้ามา พวกผู้นำศาสนายิวส่งพวกเขา และผู้ที่นำกลุ่มคนที่โหดเหี้ยม ป่าเถื่อน และโกรธแค้นมาไม่ใช่ใครอื่นนอกจาก ยูดาส

ยูดาสได้บอกพวกผู้นำทางศาสนาว่า ตนจะให้สัญญาแก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะรู้ว่าคนไหนคือพระเยซู “คนที่ผมจะจับค้ำับคือคนที่พวกท่านตามหา”

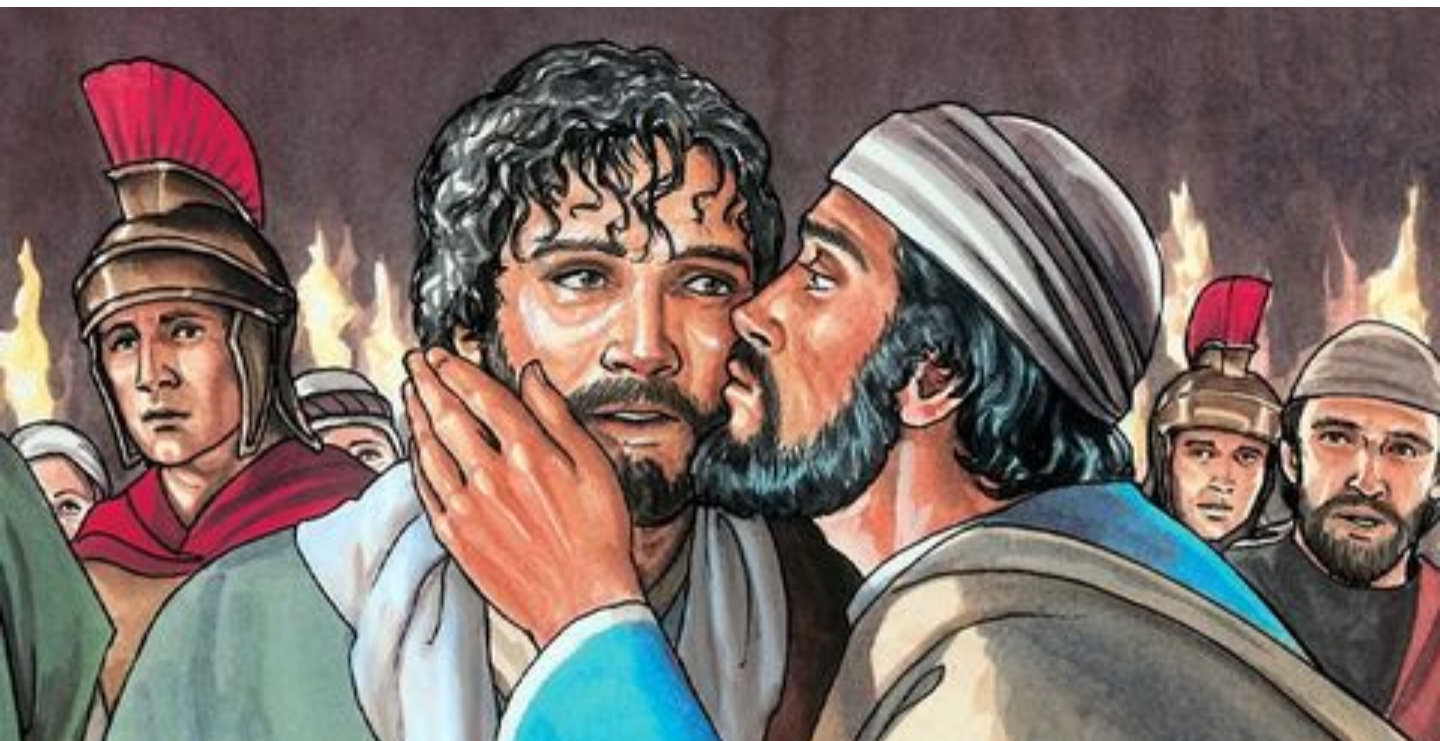
ขณะที่ฝูงชนมาห้อมล้อมอยู่ ยูดาสก้าวออกไปหาพระเยซู จับค้ำับพระองค์ กอดพระองค์อย่างเพื่อน และพูดว่า “สวัสดีครับ พระอาจารย์”

พระผู้ช่วยให้รอดรู้ว่า ยูดาสจับพระองค์ทำไม ดังนั้นพระองค์จึงตรัสว่า “สหายเอ๋ย มาที่นี่ทำไม ท่านจะทรยศบุตรมนุษย์ด้วยการจับหรือ” แล้วพระเยซูหันไปที่กลุ่มคนและถาม “พวกท่านกำลังค้นหาใคร”

พวกเขาตอบว่า “หาพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ”

“เราคือผู้นั้นแหละ” พระองค์ตอบ

เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้ กลุ่มคนได้ถอยหลังและล้มลงที่ดิน เหมือนกับคนตาย พวกเขาตกใจกลัวมากเพราะพวกเขาอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ในที่สุด บางคนได้เดินโซเซเข้ามาหาพระเยซู และจับพระองค์

เปโตรอารมณ์เสียมากจนกระทั่งเขาชักดาบของเขาออกจากฝักพืนหุข้างขวาของคนหนึ่งชื่อ มัลคัส ซึ่งเป็นคนรับใช้ของมหาปุโรหิต "เปโตร จงเอาดาบใส่ฝักเสีย" พระเยซูทรงบัญชา "เพราะว่าผู้ที่ถือดาบจะพินาศด้วยดาบ" แล้วพระเยซูก็มลงหยิบหุขึ้นมาและใส่กลับไว้ให้มัลคัสให้ตีเหมือนใหม่ พระเยซูทรงรักและเมตตาต่อศัตรูของพระองค์เพียงใด แม้แต่เวลาที่พวกเขา กำลังจะพาพระองค์ไปเป็นนักโทษ

พระเยซูบอกคนพวกนั้น "พวกท่านไม่ต้องจับเรา พวกท่านไม่รู้หรือว่า เราสามารถทูลขอพระบิดาของเราให้ส่งทูตสวรรค์นับพันมา และพระองค์จะส่งพวกเขามาทันที แต่เราจะให้พวกท่านพาเราไป เพราะนี่เป็นสาเหตุที่เราเสด็จมาจากสวรรค์ จงนำหน้าไปซิ และทำกับเราอย่างที่คุณพอใจ" ดังนั้นพวกเขาจึงพาพระเยซูไปเป็นนักโทษและให้พระองค์จากไป

พวกสาวกตัวขาแข็งด้วยความกลัวและพากันกระจัดกระจายไปคนละทิศละทาง พวกเขาต่างก็ "ละทิ้งพระองค์และหนีไป" ทุกคน

ต่อมาหลังจากนั้นซึ่งดีก็มากแล้ว ยูดาสนำเงินกลับไปหา
ปุโรหิตและพวกอาลักษณ์ในพระวิหารและพูดว่า “ผมได้
ทรมยศคนบริสุทธิ์” แต่พวกเขาไม่ยอมรับเงินคืน เพราะพวก
เขาพูดว่า เป็น “เงินค่าโลหิต” ดังนั้นยูดาสจึงโยนเงินทิ้งไว้
ที่พื้นพระวิหาร ออกไปเอาเชือกและแขวนคอตัวเอง นับว่า
เป็นจุดจบที่เศร้าสลดน่ากลัวจริง ๆ สำหรับคนที่มีทุกโอกาส
ที่จะได้รับความรอด ผู้ปกครองนำเงินนั้นและเอาไปซื้อที่ดิน
ผืนหนึ่งสำหรับฝังศพคนยากจน

ขณะที่พระเยซูชมองเข้าไปในจิตใจของเราวันนี้ ครู
สงสัยจังเลยว่า พระองค์มองเห็นเราบางคนเป็นคนหน้าซื่อ
ใจคดเหมือนอย่างยูดาสหรือเปเลา นั่นคือ เราไม่ได้
หมายความว่าตามที่เรารู้สึกว่า ภายนอกเราแสดงออกอย่างหนึ่ง
แต่ภายในเราไม่ได้รู้สึกอย่างนั้น มีความเป็นไปได้ทีเดียวที่
จะไปโบสถ์และไปเรียนรวิวารศึกษา พยายามเป็นคนดีและมี
เมตตา ภายนอกก็อริษฐาน หลีกเลี่ยงการหลอกลวงหรือใช้
คำพูดน่าเกลียด ไม่ยุติธรรม และยังคงไม่ได้เป็นขององค์
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ถ้ามันเป็นกรณีของเด็ก ๆ แล้วละก็ ทำไมเด็ก
ๆ ไม่ใช่เวลานี้ทำในสิ่งที่ถูกต้องกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแล้ว

ห้องพิพากษา

มัทธิว 26:57-75; 27:1,2,11-30; มาระโก 14:53-15:19;
ลูกา 22:55-23:25; ยอห์น 18:12-19:16

บทที่ 4

รูปที่ CE 4-1 พระเยซูอยู่ต่อหน้าคายาฟาส

กลุ่มคนที่จับกุมพระเยซูในสวนเกทเสมีนี่นำพระองค์มาที่ห้องพิจารณาคดีของมหาปุโรหิตคายาฟาส ที่ซึ่งผู้นำศาสนายิวรวมตัวกันอยู่ เปโตรติดตามกลุ่มคนที่นำพระเยซูไป แต่เขาอยู่ห่าง ๆ ในระยะไกลพอที่จะมั่นใจว่าตัวเองปลอดภัย เมื่อขบวนมาถึงลานบ้านของมหาปุโรหิต เปโตรเดินหลบเข้าไปข้างในและนั่งกับพวกทหารเพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพระเยซู

พระเยซูทรงถูกไต่สวนต่อหน้าสภาซานเฮดริน กลุ่มการปกครองทางศาสนาของอิสราเอล รัฐบาลโรมันซึ่งปกครองเหนือดินแดนนั้นอนุญาตให้สภาซานเฮดรินลงโทษคนที่ทำผิดในการละเมิดกฎหมายศาสนา แต่พวกเขาไม่อนุญาตให้สภานั้นพิพากษาโทษใครถึงตาย ปีลาต ผู้ปกครองชาวโรมันเท่านั้นที่ทำได้

แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายที่จะทำการไต่สวนคดีในตอนกลางดึก แต่ผู้นำศาสนาเหล่านี้เกลียดชังพระเยซูมากจนกระทั่งพวกเขาเต็มใจที่จะทำอะไรก็ได้เพื่อกำจัดพระองค์ แม้ว่าจะเป็นการละเมิดกฎหมายของพวกเขาเอง บางทีเหตุผลสำคัญสำหรับการไต่สวนคดีตอนกลางคืนคือว่าพวกเขาต้องการให้ทุกอย่างเสร็จสิ้นก่อนที่ประชาชนที่รักพระเยซูจะพบว่าได้มีการทำอะไรลงไปบ้าง ผู้นำศาสนาเหล่านี้อิจฉาเพราะมีคนทั่วไปมากมายที่เชื่อในพระเยซูและรักพระองค์ พวกเขาวิพากษ์วิจารณ์อำนาจในการรักษาคนเจ็บป่วยและการงานน่าอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ พวกเขาเกลียดชังพระองค์มากขนาดไหน

พระเยซูยืนอยู่ตามลำพังท่ามกลางปุโรหิตชาวยิวและรับบีที่เกลียดชังพระองค์และไม่มีเพื่อน พวกเขาตั้งคำถามถามพระองค์ พยายามวางกับดักพระองค์และทำให้พระองค์กล่าวโทษตัวเอง พวกเขาทำนายานเท็จที่โกหกเกี่ยวกับพระองค์มาเพื่อสร้างหลักฐานพยานที่ใช้ต่อต้านพระองค์ แม้ว่าพระองค์ไม่เคยทำผิดอะไรเลย พวกเขาเป็นทุกข์ร้อนมากในการกล่าวหาพระเยซูเพื่อว่าพวกเขาจะทำให้ปีลาตผู้ปกครองชาวโรมันพิพากษาโทษพระองค์ถึงตาย มหาปุโรหิตพูดกับพระเยซูว่า “เราให้ท่านสาบานในพระนามของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ให้ท่านบอกเราว่า ท่านเป็นพระเมสสิยาห์ พระบุตรของพระเจ้าหรือไม่?”

“ใช่” พระเยซูตอบ “เราเป็น”

มหาปุโรหิตฉีกเสื้อของตนด้วยความโกรธเหมือนอย่างที่เขาอิสราเอลมักจะทำเวลาที่พวกเขาเสียใจหรือหวาดกลัว เขาตะโกนออกมาว่า “หมิ่นประมาทพระเจ้า เราไม่ต้องการพยานอื่น ๆ พวกท่านทุกคนต่างก็ได้ยินพระองค์กล่าวอ้างคำนี้ คำตัดสินของพวกท่านคืออะไร”

พวกเขาทุกคนตะโกนว่า “ความตาย ความตาย พระองค์สมควรตาย” แล้วพวกเขาก็ถ่มน้ำลายรดพระพักตร์พระองค์ เอาไม้ตีพระองค์ ปิดตาพระองค์ และตบพระองค์พูดว่า “ท่าน พระเมสสิยาห์ จงเผยกับเราซิว่า ใครตบท่าน”

รูปที่ CE 4-2 เปโตรปฏิเสธพระเยซู

เลยเที่ยงคืนมานานแล้วเวลาที่เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้น และอากาศตอนกลางคืนก็ทำให้หนาวสั่น เปโตรอยู่ร่วมกับพวกทหารและคนรับใช้ที่ก่อกองไฟไว้ที่ลานบ้าน ขณะที่เปโตรกำลังผิงไฟให้ตัวเขาอบอุ่น สาวใช้คนหนึ่งมาและพูดกับเขาว่า "ท่านอยู่กับพระเยซูไม่ใช่หรือ เพราะท่านทั้งสองมาจากกาลิลี"

เปโตรหวาดกลัวเวลาที่ไต่ยืนแบบนี้ เขาคิดว่าตัวเขาด้วยที่อาจถูกจับและบางที่อาจถูกฆ่าถ้าพวกนั้นพบว่าเขาเป็นผู้ติดตามพระเยซู ดังนั้นเปโตรจึงปฏิเสธเสียงดังว่า "ผมไม่รู้จักคุณพูดถึงเรื่องอะไร" เขาพูดอย่างโกรธ ๆ

เปโตรรู้สึกอึดอัดมาก ไม่นานนัก สาวใช้อีกคนหนึ่งจำเขาได้และพูดกับคนที่ยืนอยู่รอบ ๆ นั้นว่า "ชายคนนี้อยู่กับพระเยซู ชาวนาซาเร็ธด้วย"

เปโตรได้ยินคำพูดนี้และทำให้เขาเต็มไปด้วยความหวาดกลัว เขารู้สึกว่าเขาต้องทำให้คนพวกนี้มั่นใจว่า เขาไม่ได้เป็นเพื่อนของพระเยซู ดังนั้นเขาพูดสาบานด้วยความโกรธว่า "ผมไม่รู้อะไรที่คุณกำลังพูดถึง"

หลังจากนั้นสักครู่ คนที่ยืนมองอยู่มาหาเปโตรและพูดว่า "เรารู้ว่าท่านเป็นสาวกคนหนึ่งของพระเยซู เราบอกได้จากสำเนียงชาวกาลิลีของท่าน"

ด้วยความกลัวมากยิ่งขึ้น เปโตรเริ่มสบถสาบานว่า "ผมไม่เคยรู้จักท่านผู้นั้น" เขาพูด และทันใดนั้นไก่อก็ขึ้น แล้วเปโตรก็ระลึกถึงสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสกับเขา "ก่อนไก่อขึ้น ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง" ทันใดนั้น เมื่อเงยหน้าขึ้น เขาก็มองเห็นพระเยซู เขาประสานมือของเขา และใบหน้าที่ของเขาแสดงความทุกข์โศก เวลานั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหันมาและมองดูเปโตร ตาของพวกเขาประสานกัน เปโตรเต็มไปด้วยความทุกข์โศกและเสียใจ เขาลุกขึ้นด้วยความละอาย เขาริงออกไปจากลานบ้านและร้องไห้อย่างขมขื่น

ขณะที่เราคิดถึงคำปฏิเสธพระเยซูของเปโตรพร้อมกับคำสบถสาบาน เราคงจะพูดว่า "ช่างน่าละอายจริง ๆ ที่สาวกที่เข้มแข็งที่สุดคนหนึ่งของพระเยซูจะถูกทำให้สะดุดอย่างสุดขีดและล้มลงอย่างคาดไม่ถึงเช่นนี้" แต่เราเองก็ผิดด้วยที่คิดแบบนั้น นั่นไม่ใช่สิ่งที่คาดไม่ถึง และไม่มีวันเป็นเช่นนั้น เราต้องคิดถึงเปโตรในฐานะของผู้ที่กำลังเสื่อมถอยในความเชื่อ และการเสื่อมถอยหลังมักจะค่อย ๆ ก้าวถอยลง ให้สังเกตขั้นตอนความแตกต่างของการตกต่ำของเปโตร ชั้นแรกเขาคุยโวว่า เขาจะไม่มีวันปฏิเสธพระเยซูหรือทรยศพระองค์ เขามั่นใจในตนเอง คิดว่าเขาเข้มแข็งพอที่จะจงรักภักดีต่อพระเยซูด้วยตัวของเขาเองในการพบกับ การทดลองที่น่ากลัว ชั้นที่สอง เขาทำให้พระอาจารย์ผิดหวังเมื่ออยู่ในสวน เขาถอนกลับในเวลาที่เขาควรจะอธิษฐาน เราเรียนลักษณะนี้ว่า การขาดการอธิษฐาน ชั้นที่สาม เขาติดตามในระยะ "ห่างไกลมาก" ในเวลาที่เขาควรจะอยู่ใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ชั้นที่สี่ เขาอยู่ผิดกลุ่ม นั่นคือ เขายืนอยู่รอบ ๆ กองไฟกับศัตรูขององค์พระผู้เป็นเจ้า และแทนที่จะพูดแก้ต่างให้พระคริสต์ เขากลับนิ่งเงียบ เขาหวาดกลัว ดังนั้น เขาปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าสามครั้ง โดยไม่มีความกล้าในเวลาของการทดสอบ

เขามีโอกาสที่จะแสดงความกล้า เขาสามารถพูดว่า “ใช่ครับ ผมเป็นเพื่อนคนหนึ่งของพระองค์ และถ้าจำเป็น ผมก็พร้อมที่จะตายเพื่อพระองค์” แต่แทนที่จะพูดอย่างนั้น เขากลับพูดว่า “ผมไม่แม่แต่จะรู้จักกับท่านผู้นั้น” เมื่อโกซันและองค์พระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรมองเขา เปโตรเท่านั้นที่ทำให้เปโตรเศร้าโศกและร้องไห้ด้วยความขมขื่นกับน้ำตาแห่งความทุกข์โศกเพราะความล้มเหลวของเขา

ให้เราลองเข้าไปในจิตใจของเราเองและดูว่ามีสัญญาณอันตรายเหล่านี้อยู่หรือเปล่า และทูลขอให้พระเจ้าช่วยคุ้มครองเราให้สัตย์ซื่อต่อพระองค์และอย่าให้เราปฏิเสธพระองค์ไม่ว่าในทางใดหรือเวลาใด เป็นการง่ายมากที่จะคิดว่าในตัวของเราเองนั้นเราเข้มแข็ง เพื่อจะมั่นใจในตนเอง และคุยโวว่า เราจะแก้ต่างและตั้งมั่นเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์ว่า “จงระมัดระวัง ถ้าท่านกำลังคิดว่า โอ ฉันจะไม่มีวันประพฤติแบบนั้น ก็ขอให้การคิดแบบนี้เป็นการเตือนท่าน เพราะท่านอาจจะล้มลงในความบาปด้วย” เราทุกคนต้องสำนึกว่า เราจะสัตย์ซื่อต่อพระเยซู เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแท้จริงที่เราจะอธิษฐานและอ่านพระวจนะของพระองค์ทุกวัน นี่เป็นวิธีที่เราจะอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าแทนที่จะติดตามพระองค์ในระยะ “ห่างไกลมาก” วิธีนี้จะป้องกันเราจากการเป็นคริสเตียนที่เพิกเฉย มีความเป็นคริสเตียนปานกลาง และควรจะทำให้เราลุกโชติช่วงเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า การเลี้ยงดูด้วยพระวจนะของพระองค์และการอธิษฐานทำให้เราเข้มแข็งในจิตวิญญาณของเรา

เราถูกทดลองให้วิ่งไปอยู่ผิดกลุ่มหลายครั้ง เหมือนกับเปโตร ผู้ที่เราเลือกเป็นเพื่อนและเพื่อนร่วมทางของเรานั้นสำคัญมาก ๆ เราต้องไม่วิ่งไปกับผู้ที่ไม่รู้จักกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นผู้ที่ไม่สนใจสิ่งฝ่ายจิตวิญญาณ เราต้องหลีกเลี่ยงกลุ่มคนที่ดื่มแอลกอฮอล์ สูบกัญชา คิดว่าเป็นเรื่องฉลาดที่ไม่เชื่อฟังกฎหมายและกฎของโรงเรียน เล่าเรื่องตลกมากมาย

คุณิตยสารและภาพสกรปรกلامก และพยายามพาเราไปทำ
สิ่งต่างๆกับพวกเขาที่เรารู้ว่าเป็นสิ่งที่ผิด พระคัมภีร์บอกให้
เราหลีกเลี่ยงพวกเขา ไม่เกี่ยวข้องกับพวกเขา เราควรเลือก
เพื่อนของเราอย่างรอบคอบและด้วยใจอธิษฐาน และเลือก
คบผู้ที่สนใจในสิ่งที่ดี สิ่งที่เป็นประโยชน์ และต้องการทำให้
พระเจ้าพอพระทัยขณะที่เราทำ

ระหว่างคืนนั้น สภาสูงของประชาชนชาวยิวได้ตัดสินว่า
พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ แต่พวกเขาจะต้องชักจูงให้ปี
ลาต ซึ่งเป็นผู้ปกครองชาวโรมัน พิพากษาโทษพระองค์ให้
ถึงสิ้นพระชนม์ การไต่สวนพระเยซูต่อหน้ามหาปุโรหิตคายา
ฟาสเสร็จสิ้นในตอนเช้าตรู่

รูปที่ CE 4-3 พระเยซูต่อหน้าปีลาต

ตอนเช้ามีดวันนั้น พระเยซูถูกผลักและลากเข้าไปอยู่ท่ามกลางกลุ่มคนที่พูดเยาะเย้ยถากถางเพื่อไปที่วังของปีลาต เนื่องจากเป็นเทศกาลเลี้ยงปัสกา ชาวยิวจะไม่เข้าไปที่ห้องพิจารณาตัดสินคดีของปีลาต ดังนั้นปีลาตพูดกับพวกเขาขณะที่พวกเขายืนอยู่ในบริเวณลานบ้าน และที่นั่น ผู้ที่ยืนอยู่ข้างหน้ากลุ่มคนที่โกรธแค้นที่ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ของผู้นำศาสนาคือพระบุตรของพระเจ้า พวกเขาชูกำปั้นและตะโกนเสียงดังด้วยคำกล่าวโทษที่เลวร้ายที่สุดขณะที่พวกเขาแข่งด่าและสาปแช่งพระองค์

ปีลาตประหลาดใจขณะที่เขามองดูนักโทษ เขาคาดว่าจะเห็นอาชญากรที่แสดงความดุเดือดและพยศขัดขิ้น แต่ที่ยืนอยู่ข้างหน้าเขากลับเป็นชายที่ดูภูมิฐานสงบเงียบ ใบหน้าแสดงความรักที่อ่อนโยนต่อผู้ที่เกลียดชังพระองค์ เมื่อปีลาตสามารถทำให้กลุ่มคนที่มีอารมณ์รุนแรงสงบลงได้ในที่สุด เขาได้ถามมหาปุโรหิตว่า “ท่านฟ้องร้องอะไรต่อท่านผู้นี้ เขาได้ทำผิดอะไร”

“เขาเป็นคนหลอกลวงและพูดโกหกที่มีความผิดทางอาญา” พวกเขาตะโกน “เขาบอกว่า他是พระบุตรของพระเจ้าและอ้างว่าเป็นกษัตริย์”

แล้วปีลาตพูดว่า “เอาละ พาเขาไปและไต่สวนตามบัญญัติทางศาสนาของพวกท่าน”

“แต่เราต้องการให้เขาถูกตรึงที่กางเขน” พวกเขาเรียกร้อง “และการเห็นด้วยของท่านเป็นสิ่งจำเป็น”

ปีลาตแปลกใจกับพระพักตร์ที่สงบสุขและความสงบเยียบของพระองค์ เขาคิดกับตัวเองว่า "พระองค์กระทำเหมือนกับพระบุตรของพระเจ้าอย่างแน่นอน และพระองค์ประพาศิตัวของพระองค์เองเหมือนกับกษัตริย์ เราจะลองถามพระองค์ดู"

"พระเยซู ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ หรือ และท่านเป็นกษัตริย์ของพระองค์จริง ๆ หรือ"

พระเยซูตรัสตอบว่า "ใช่ เราเป็น"

กลุ่มคนที่เต็มใจด้วยความโกรธแค้นซึ่งนำโดยผู้นำทางศาสนากรีดเสียงออกมาว่า "ท่านได้ยืมเขาพูดแล้ว ท่านได้ยืมเขาทำการกล่าวอ้างที่ไร้สาระที่สุดนี้ เขากำลังโกหก เขาไม่ได้เป็นกษัตริย์มากกว่าพวกเรา ตรึงเขาเสีย!"

ปีลาตหันมาทางมหาปุโรหิตและกลุ่มคนที่โกรธแค้นและประกาศว่า "เราไม่พบความผิดอะไรในท่านผู้นี้"

กลุ่มคนถูกทำให้โกรธแค้น ชีวีของพวกเขาก็ไปที่หน้าของปีลาต พวกเขากรีดเสียงออกมาว่า "ท่านผู้ปกครอง ถ้าหากว่าท่านไม่อนุญาตให้เราตรึงกางเขนพระเยซู เราจะรายงานท่านต่อซีซาร์ เราจะบอกซีซาร์ว่าท่านมีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งที่ท่านจงรักภักดี และท่านก็จะตองาน" และคำพูดนั้นทำให้ปีลาตขลาดกลัวมากเกินกว่าที่จะปล่อยพระเยซูให้เป็นอิสระ

คำพูดนั้นได้ผล ปีลาตกำลังพยายามที่จะอยู่ทั้งสองฝ่ายในเวลาเดียวกันซึ่งมักจะเป็นสิ่งที่ยากมาก ปีลาตไม่ต้องการให้พระเยซูถูกฆ่า เพราะเขามั่นใจว่าพระเยซูเป็นผู้บริสุทธิ์ และถึงกระนั้นปีลาตก็เห็นแก่ตัวและทะเยอทะยานมาก จนกระทั่งเขาไม่ต้องการได้รับความเดือดร้อนจากซีซาร์ จักรพรรดิโรมันที่ให้งานนี้กับเขา แน่ใจว่าปีลาตต้องการที่จะยังคงเป็นผู้ปกครอง เพราะเขารักความสำคัญเกียรติยศของเขาและเงินเดือนสูงที่เขาได้รับ และเขาต้องการให้ประชาชนที่เขาปกครองพอใจด้วย

แล้วความอ่อนแออย่างขลาดกลัวทำให้ปีลาตมีความคิดอีกอย่างหนึ่ง เขาบอกฝูงชน “พวกท่านมีธรรมเนียมที่จะให้เราปล่อยคนออกจากคุกในแต่ละปีในเทศกาลปัสกา เราจะปล่อยพระเยซู”

“ไม่” พวกเขาตะโกน “เอาท่านผู้นี้ไป และปล่อยโจรบาร์บับบัส”

“แล้วจะให้เราทำอะไรกับพระเยซู” ปีลาตถาม

“ตรึงเขาเสีย”

ปีลาตถามเป็นครั้งที่สาม “ทำไม เขาทำความชั่วร้ายอะไร”

และคำตอบเดียวของพวกเขาคือ “ตรึงเขาเสีย”

ดังนั้น ปีลาตจึงออกคำสั่งที่น่ากลัว “พาเขาออกไปและโบยตีเสีย” บางทีปีลาตคิดว่า ถ้าเขาปล่อยให้ทหารโบยตีพระเยซูด้วยแสชาวโรมันที่โหดเหี้ยมจะทำให้พวกผู้นำศาสนาลี้มเกี่ยวกับการฆ่าพระองค์

รูปที่ CE 4-4 พระเยซูถูกโบยตี

การโบยตีที่ใช้กับพระเยซูเป็นไม้ที่มีแถบหนังเก่าแถบติดอยู่ โดยถักทอเศษแก้ว กระจกและโลหะที่แหลมคมเข้าด้วยกันกับสายหนัง พระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานเพียงใด ขณะที่แส้หวดลงบนแผ่นหลังที่เปลือยเปล่าของพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่นานนัก เนื้อของพระองค์ถูกบาดเป็นริ้วและเลือดไหลออกทั่วพระวรกายของพระองค์

หลายร้อยปีก่อน ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้กล่าวไว้ว่า “ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายสมบูรณื้ันตกแก่ท่าน ที่ท่านต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี” ทหารที่โหดร้ายและเกลียดชังปิดตาพระเยซู กำหมัดของพวกเขาและชกพระองค์ ตบหน้าพระองค์ ถ่มน้ำลายรดพระองค์ และพระเยซูทรงอนุญาตให้พวกเขาทำ

แล้วพวกเขาต่างเริ่มเยาะเย้ยและถากถางพระเยซูมากยิ่งขึ้น “ท่านอ้างตัวเป็นกษัตริย์ เอาละ เราจะแต่งตัวท่านให้เหมือนกับกษัตริย์” พวกเขาเอาเสื้อคลุมสีม่วงใส่ที่ไหล่ซึ่งเลือดไหลของพระองค์พร้อมกับพูดว่า “กษัตริย์น่าจะสวมเสื้อคลุมกษัตริย์ และใช้แล้วต้องมีมงกุฏ แต่ท่านจะไม่ได้สวมมงกุฏทองที่ประดับเพชรพลอยหรอกนะ” และพวกเขาเอาไม้ที่เต็มไปด้วยหนามแหลมคมมาสานเป็นมงกุฏพร้อมกับหัวเราะอย่างขำขันและเยาะเย้ย แล้วพวกเขาสวมมงกุฏหนามลงที่พระเศียร (ศีรษะ) ของพระองค์จนกระทั่งเลือดไหลลงอาบพระพักตร์พระองค์ พวกเขาให้พระองค์ถือไม้ไผ่เป็นคทา แล้วพวกเขาคุกเข่าลงเยาะเย้ยพระองค์ “กษัตริย์ทรงพระเจริญ” พวกเขาร้องตะโกน “ท่านไม่ใช่กษัตริย์ของเรา” พวกเขาถ่มน้ำลายรดพระองค์อีก และเอาไม้ตีพระเศียรของพระองค์

รูปที่ CE 4-3 พระเยซูถูกพิพากษาให้ถึงสิ้นพระชนม์

หลังจากที่พวกเขาได้ทำสิ่งที่เลวร้ายที่สุดของพวกเขาแล้ว พวกเขานำนักโทษที่เลือดไหลกลับไปห้องพิจารณาคดีเมื่อปีลาตเห็นพระองค์ เขานำพระองค์ออกมาในที่ซึ่งประชาชนสามารถมองเห็นพระองค์ ภาพของพระองค์ช่างน่าสงสารจริง ๆ ปีลาตพูดว่า “จงมองดูท่านผู้นี้”

แต่ฝูงชนไม่มีความสงสารให้พระองค์ พวกเขาตะโกนว่า “ตรึงเขาเสีย ตรึงเขาเสีย”

ปีลาตเกือบจะปล่อยให้ประชาชนทำกับพระเยซูตามวิธีของพวกเขา แต่เขาไม่ต้องการคำตำหนิเพราะการทำให้พระเยซูสิ้นพระชนม์ ดังนั้นเขาจึงเอาอ่างน้ำมาและล้างมือของเขาพร้อมกับล้างความผิดของเขาออกไป และเขาพูดว่า “เราไม่มีความผิดกับความตายของท่านผู้นี้”

ผู้นำชาวยิวเต็มใจที่รับคำตำหนิ ดังนั้นพวกเขาตะโกนว่า “เลือดของเขาให้ตกอยู่กับเราและลูกของเรา” ช่างเป็นความรับผิดชอบที่น่ากลัวจริง ๆ

ปีลาตรู้ว่า ความหวังทั้งหมดไม่มีแล้ว และประชาชนจะไม่เห็นด้วยกับการปล่อยพระเยซูของเขา ปีลาตจึงปล่อยให้พวกเขาทำตามวิธีของพวกเขา ปีลาตพิพากษาพระเยซูให้ถึงสิ้นพระชนม์โดยการตรึงที่กางเขน

วันนี้ หลายร้อยปีต่อมา คำถามที่ปีลาตถามกลุ่มคนพวกนั้นก็ตกมาถึงเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิง ผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงทุกคน “แล้วจะให้เราทำอะไรกับพระเยซูท่านนี้?”

เราหลายคนได้ยินเกี่ยวกับพระเยซูมาตลอดชีวิตของเรา เรายังจะพูดว่า “ฉันรู้ว่าฉันควรจะต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉัน แต่เพื่อนของฉันจะพูดอะไร หรือ ฉันจะรอจนกว่าฉันจะโตกว่านี้ หรือจนกระทั่งฉันอยู่สุขสบายและได้ทำบางสิ่งที่พระองค์อาจจะไม่ต้องการให้ฉันทำแล้ว” ถ้าหากว่าเด็ก ๆ ไม่เคยต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจของเด็ก ๆ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเด็ก ๆ ก็อย่ารออีกต่อไปเลย แต่จงเชื่อวางใจพระองค์เดี๋ยวนี้ก่อนที่จะสายเกินไป

การตรึงกางเขน

มัทธิว 27:31-56; มาระโก 15:20-41;
ลูกา 23:26-49; ยอห์น 19:17-37

บทที่ 5

รูปที่ CE 5-1 พระเยซูถูกบังคับให้แบกกางเขนของพระองค์

การไต่สวนพระเยซูต่อหน้าปีลาตเสร็จสิ้นลง ทหารพาพระเยซูซึ่งมีชีวิตจากความอ่อนล้า เจ็บปวด และสูญเสียพระโลหิต และวางไม้กางเขนที่หยาบและหนักลงบนไหล่ที่ถูกโบยตีและมีบาดแผลของพระองค์ พวกเขาบอกให้พระองค์แบกกางเขนที่พระองค์จะต้องถูกตรึงบนนั้น โดยให้แบกออกไปนอกประตูเมือง และขึ้นไปบนภูเขากางเขนที่ทางเดินเต็มไปด้วยหิน

กางเขนหนักมาก และพระเยซูดำเนินโซเซภายใต้น้ำหนักของมัน ทหารโรมันเห็นอาการนี้และมองไปรอบ ๆ เพื่อหาความช่วยเหลือ ทันใดนั้น ชายผิวดำลักษณะแข็งแรง ชื่อซีโมนจากไซริน เมืองในแอฟริกาผ่านมา ทหารหยุดเขาไว้ และสั่งให้เขาแบกกางเขนแทนพระเยซู เด็ก ๆ ไม่คิดหรือว่า ในเวลาต่อมา ซีโมนมีความยินดีที่เขามีโอกาสช่วยพระเยซูโดยการแบกไม้กางเขนของพระองค์ไปที่กางเขน

เด็ก ๆ จะ "รับกางเขน" ด้วยความสมัครใจและแบกไปเพื่อเห็นแก่พระเยซูหรือเปล่า กางเขนที่ครุฑุดถึงนี้ไม่ใช่กางเขนทำด้วยไม้ แต่อาจจะเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ยากลำบากอย่างผิดธรรมดาและไม่น่ายินดีซึ่งจะทำให้เด็ก ๆ เจ็บปวด ทนทุกข์ทรมานและเสียสละ อาจจะมีหมายถึง "การปฏิเสธ" ต่อบางสิ่งบางอย่างที่เด็ก ๆ อาจจะทำได้ อาจจะเป็นอย่างที่เด็ก ๆ ไม่สามารถทำตามใจตนเองในบางสิ่งบางอย่าง กางเขนมักจะหมายถึงการทนทุกข์และความตาย กางเขนไม่ใช่สิ่งที่สวยงาม ง่ายหรือน่ายินดี

รูปที่ CE 5-2 พระเยซูถูกตรึงกางเขน

ฝูงชนกลุ่มใหญ่ติดตามพระเยซูไปตามถนนและขึ้นไปบนภูเขา ชาวฮีบรูตั้งชื่อภูเขานี้ว่า กลโกธา ซึ่งหมายถึง “ที่กระโหลกศีรษะ” เป็นเวลาหลายร้อยปีที่อาชญากรที่เลวร้ายที่สุดถูกประหารชีวิตที่นั่นโดยการทรมานที่น่ากลัวของการตรึงกางเขน ฝูงชนประกอบด้วยทหารโรมัน มหาปุโรหิต และกลุ่มคนหลากหลายที่เกลียดชังพระเยซู พร้อมกับพวกอยากรู้อยากเห็นและพวกที่ต้องการเห็นการประหารชีวิต พวกเขาตะโกนว่า “กำจัดพระองค์ ตรึงพระองค์”

มีบางคนในฝูงชนที่รักพระองค์มาก นั่นคือ พวกผู้หญิงเหล่าสาวก และคนอื่น ๆ ที่พระองค์เคยทำอะไรเพื่อพวกเขา พวกเขาร้องไห้และบีบมือของพวกเขาร้องว่า “ไม่มีอะไรที่พวกเราทำได้เพื่อจะหยุดพวกทหาร ไม่มีทางที่เราจะสามารถช่วยพระองค์ พวกเขา กำลังจะฆ่าพระองค์” จิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความทุกข์โศก

ประมาณเก้าโมงเช้า ทหารวางพระเยซูไว้บนกางเขน ระหว่างโจรสองคน ไม่มีการบ่นจากพระเยซู ไม่มีคำสาปแช่งผ่านความเจ็บปวดทุกข์ทรมานแสนสาหัสทั้งหมดนี้ มีเพียงเสียงกระซิบ “พระบิดาเจ้า โปรดยกโทษให้พวกเขา เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาทำอะไร”

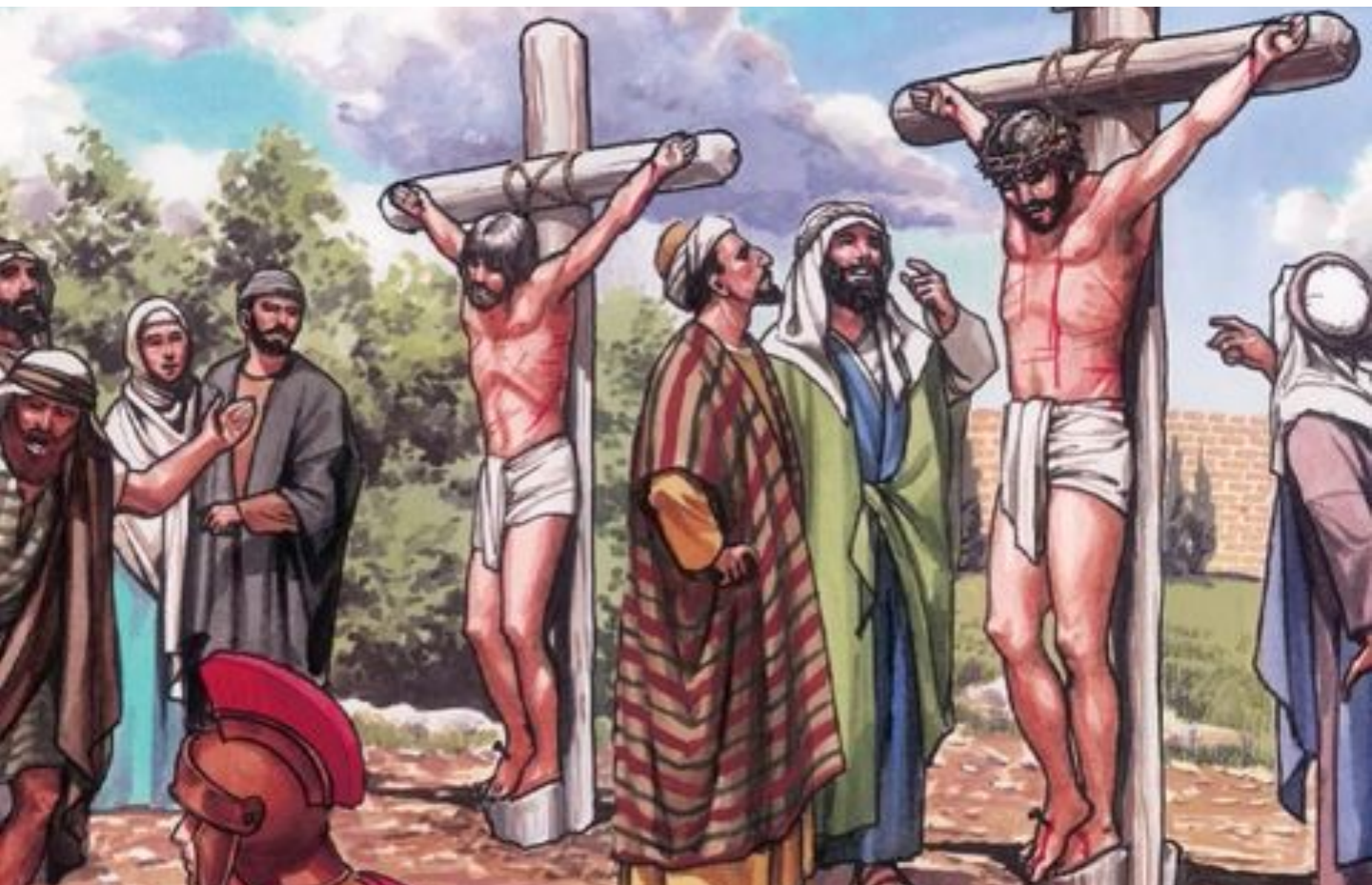

โจรสองคนที่ถูกตรึงอยู่ทั้งสองข้างของพระเยซูเป็นอาชญากรที่เป็นโจรปล้นและเป็นผู้ร้ายฆ่าคน ทำการกบฏต่อรัฐบาล โจรคนหนึ่งถูกตรึงบนกางเขนข้างขวาของพระเยซู โจรอีกคนหนึ่งอยู่ข้างซ้ายของพระองค์ ในความเจ็บปวดและทนทุกข์ทรมานของพวกเขา พวกเขาสาปแช่งพระเยซูด้วยและร้องเสียงดังกว่าเสียงดังจ๊อกแจ๊กของฝูงชนว่า "ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า เป็นพระเมสสิยาห์ จงลงจากกางเขนและทำให้เราลงไปด้วย ท่านไม่สามารถทำให้เราออกจากความทุกข์ทรมานแสนสาหัสที่น่ากลัวนี้หรือ"

ฝูงชนเยาะเย้ยพระเยซูขณะที่พวกเขาเดินผ่านและส้นหัวของพวกเขาเป็นการเยาะเย้ย มหาปุโรหิตและผู้นำศาสนายืนอยู่รอบๆ ทำให้พระองค์เป็นที่น่าขบขันและทำให้พระองค์เป็นดัวตลก ในวิธีการเย้ยหยันนั้น พวกเขาตะโกนใส่พระองค์ว่า "ฮ่ามองดูตัวท่านตอนนี้ซิ ถ้าท่านเป็นผู้อัศจรรย์มาก และสามารถทำการใหญ่ที่น่าอัศจรรย์ จงช่วยตัวท่านเองให้รอด ท่านช่วยคนอื่นให้รอด แต่ท่านไม่สามารถช่วยตัวท่านเองให้รอด ลงมาจากกางเขนซิ และเราจะเชื่อท่าน"

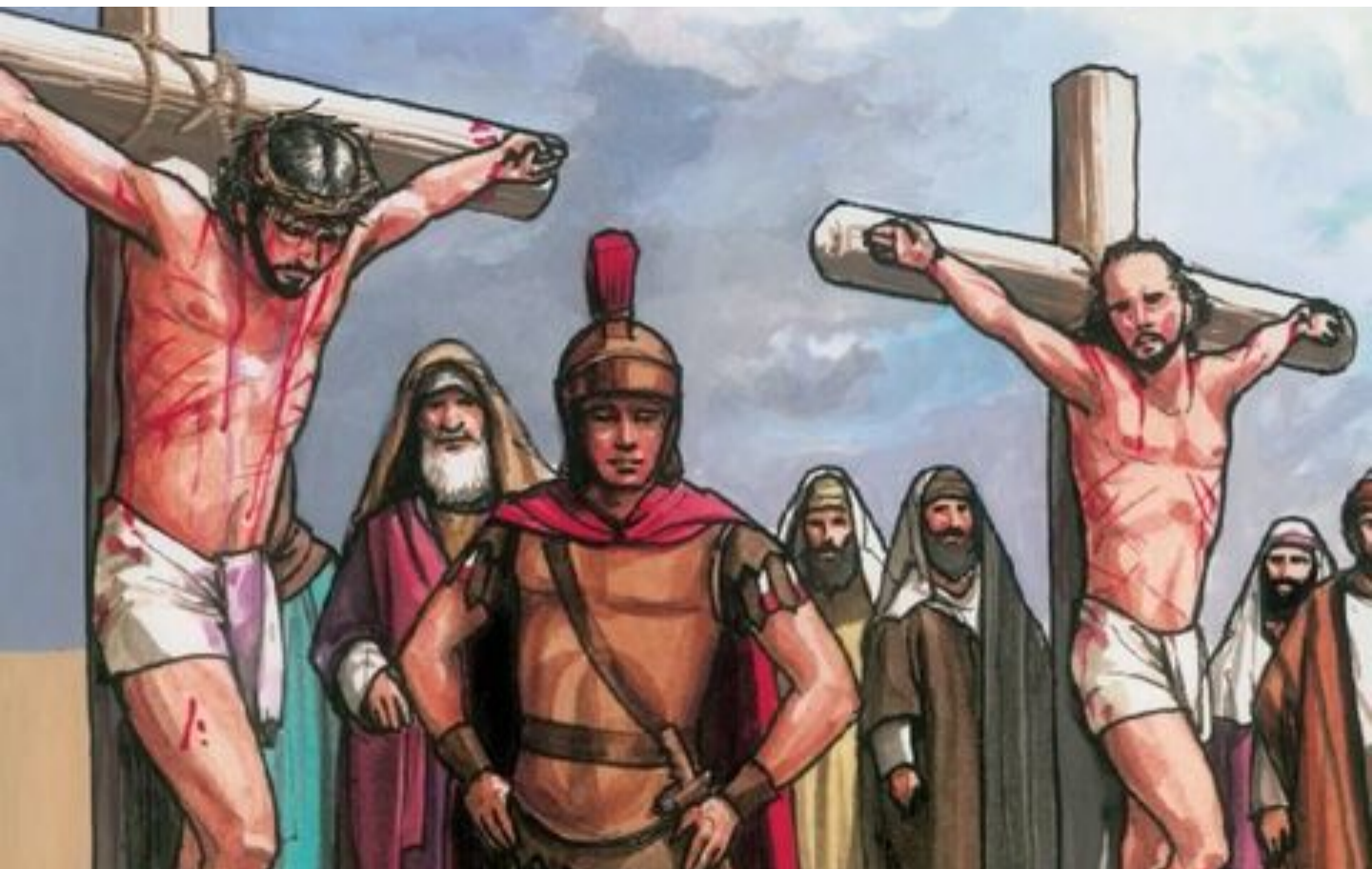
ทหารโรมันก็หมิ่นประมาทพระองค์ด้วยเสียงดังขณะที่พวกเขาทอดลูกเต๋าและเล่นพนันกันเพื่อจะได้เสื้อของพระองค์

ผู้ที่พระเยซูทรงรัก คือสาวกของพระองค์ มารีย์ แม่ฝ่ายโลก
ของพระองค์ และคนอื่น ๆ แทนจะทนไม่ไหวกับภาพที่น่า
เกลียดนั้น พวกเขาเอามือปิดหน้าของพวกเขาและซ่อน
สายตาของพวกเขาจากภาพนั้นพร้อมกับน้ำตาไหลอาบ
แก้ม หลายคนทีพระองค์ทรงรักษาให้หายป่วยและเคยสอน
เขาเฝ้ามองดูพร้อมกับก้มหัวและมีจิตใจที่ทุกข์โศก

โจรคนหนึ่งได้อธิบายถึงความผิดของอีกคนหนึ่งว่า
“เราควรจะละอายที่พูดกับพระเยซูอย่างที่เรากำลังทำอยู่
พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเมสสิยาห์ เจ้า
ไม่ได้ยินพระองค์อธิษฐานเพื่อศัตรูของพระองค์หรือ เรา
สมควรตายเพราะการกระทำที่ชั่วร้ายทั้งหมดของเรา แต่
ท่านผู้นี้ไม่ได้ทำผิดอะไรเลย”

โจรคนนี้มองดูพระเยซูและพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอ
ทรงโปรดระลึกถึงข้าพระองค์เวลาที่ท่านเข้าไปในแผ่นดินของ
พระองค์” เขາหมายความว่าอะไร เขากำลังถามพระผู้ช่วย
ให้รอดว่า “สายเกินไปสำหรับข้าพระองค์หรือเปล่าที่จะ
ได้รับความรอด ข้าพระองค์เลวร้ายเกินไปหรือเปล่าที่จะ
ได้รับความรอด พระองค์ช่วยข้าพระองค์ได้หรือเปล่า”

พระเยซูตรัสกับเขา “ความบาปของเจ้าได้รับการยกโทษแล้ว
วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม” ยังไม่สายเกินไป
สำหรับโจรที่กำลังจะตาย และเขาไม่ได้เลวร้ายเกินไปที่จะเข้า
แผ่นดินสวรรค์ ไม่มีใครเลวร้ายเกินไปหรือบาปมากเกินไป หรือ
ชั่วช้ามากเกินไป ใครก็ตาม ไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็สามารถเชื่อ
วางใจพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาได้ และได้รับการ
ชำระให้บริสุทธิ์และทำให้พร้อมสำหรับแผ่นดินสวรรค์ได้

โจรสองคนเป็นคนบาปทั้งคู่ พวกเขาทั้งสองคนต่างก็ทำ
ความผิดร้ายแรง ตอนแรกพวกเขาทั้งสองพากันสาปแช่งและ
หมิ่นประมาทพระเยซู แต่แล้ว...โจรคนหนึ่งก็เชื่อในพระเยซูเป็น
พระผู้ช่วยให้รอดของเขา และเขาจะได้เข้าไปยังแผ่นดินสวรรค์
โจรอีกคนหนึ่งไม่เชื่อในพระเยซู และไม่ได้เข้าไปในแผ่นดิน
สวรรค์ โจรสองคนนี้เป็นตัวแทนของคนทุกคนในโลก นั่นคือ
บางคนเชื่อในพระเยซูและจะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ และ
บางคนไม่เชื่อในพระเยซูและจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ เด็ก
ๆ เชื่อในพระองค์หรือเปล่า

มีผู้หญิงสามคนยืนอยู่ใกล้ ๆ กับกางเขน ทั้งสามคนต่างก็ชื่อมา
ริย์ ได้แก่ แม่ฝ่ายโลกของพระองค์ นางสาวของพระองค์ซึ่งเป็น
ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์มัคดาลา พวกนางกำลังร้องไห้
ยอห์น สาวกที่พระองค์ทรงรักยืนอยู่ข้าง ๆ ผู้หญิงเหล่านั้น พระ
เยซูตรัสกับมารีย์ (แม่ฝ่ายโลกของพระองค์) ว่า “เขา (ยอห์น)
เป็นลูกชายของท่าน” และตรัสกับยอห์นว่า “ท่านเป็นแม่ของ
เจ้า” และตั้งแต่นั้นมา ยอห์นก็พามารีย์ไปอยู่ที่บ้านของเขาใน
ฐานะแม่ของเขา

รูปที่ CE 5-3 ผู้บังคับกองร้อย

ถึงแม้ว่าจะเป็นเวลาเที่ยงวันและดวงอาทิตย์ก็ร้อนและสว่างจ้า ทันใดนั่นเอง ความมืดที่หนักลัวและหนาได้ปกคลุมทั่วแผ่นดิน แสงสว่างจากดวงอาทิตย์ได้หายไปหมด พื้นดินสั่นสะเทือนด้วยแผ่นดินไหวที่รุนแรง ก้อนหินแตกออกจากกัน เกิดฟ้าร้องและฟ้าแลบพาดผ่านท้องฟ้า ความมืดมิดปกคลุมเป็นเวลาสามชั่วโมง จนถึงบ่ายสามโมง ระหว่างเวลานี้ พระเยซูทรงทนทุกข์ทรมานแสนสาหัสและเจ็บปวดอย่างมาก ในการทนทุกข์ทรมานที่รุนแรงของพระองค์ พระองค์ร้องออกมาว่า "เราหิวน้ำ" บางคนวิ่งไปและเอาฟองน้ำจุ่มน้ำองุ่นเปรี้ยวแล้วเสียบไว้กับปลายไม้ และส่งขึ้นไปถึงริมพระโอษฐ์ (ริมฝีปาก) ของพระองค์เพื่อให้พระองค์เสวย

ถึงแม้ว่าการทรมานของการตรึงกางเขนจะเหลือทนสุดที่จะพรรณนาได้ แต่เวลาแห่งการทนทุกข์ทรมานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์คือเวลาที่พระเจ้า "วางความผิดบาปของเราทุกคนไว้บนพระองค์" ขณะที่พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่ไม่มีความผิดบาปต้องกลายเป็นผู้ผิดบาปแทนเรา พระเจ้าทรงเทพพระพิโรธ (ความโกรธ) และความเกลียดชังของพระองค์ที่มีต่อความบาปออกมาและลงโทษพระบุตรที่ประเสริฐยิ่งของพระองค์เอง เมื่อพระเจ้าทรงทำสิ่งนี้ คนที่มุ่งดูอยู่ได้ยินเสียงของพระเยซูดังก้องกังวานผ่านความมืด ร้องด้วยความเสียใจสุดซึ่ง "พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย" และพระบิดาทรงหันหลังของพระองค์ให้กับพระบุตรของพระองค์อย่างแท้จริงเพราะพระเยซูทรงแบกรับน้ำหนักที่หนักลัวของความผิดบาปของมนุษย์ทุกคนไว้กับพระองค์ แล้วพระเยซูทรงถูกตัดขาดจากเบื้องพระพักตร์พระบิดาของพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงรับการลงโทษนิรันดร์แทนเรา เนื่องจากพระเจ้าไม่สามารถเพ่งมองดูความบาปของพระองค์จึงทรงหันจากพระบุตรของพระองค์ พระองค์ทรงละทิ้งพระบุตรของพระองค์ เพื่อว่าพระองค์จะไม่ต้องละทิ้งใครและเด็ก ๆ

ตอนบ่ายสามโมง พระเยซูตะโกนเสียงดังว่า "สำเร็จแล้ว พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากวิญญาณจิตของข้าพระองค์ไว้
ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์" แล้วพระองค์ทรงก้มพระเศียรของพระองค์และสิ้นพระชนม์ นี่ไม่ใช่เสียงร้องเบา ๆ ที่อ่อนแอของคนที่กำลังจะตาย แต่เป็นเสียงตะโกนแห่งชัยชนะและความยินดีในชัยชนะ เพราะโดยการทนทุกข์ทรมานและความตาย พระองค์ทรงมีชัยชนะเหนือความผิดบาป ความตาย นรกและซาตาน พระองค์ได้ทรงกระทำสำเร็จในสิ่งที่พระองค์เสด็จมาทรงกระทำ พระองค์ได้เปิดทางสู่สวรรค์สำหรับทุกคนที่เชื่อในพระองค์

ในเวลาเดียวกัน ม่านผืนใหญ่ในพระวิหารที่กั้นระหว่าง ส่วนที่เป็นอภิสุทธิสถาน (ส่วนที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด) นั้น ได้ขาดแยกเป็นสองท่อนตั้งแต่บนสุดตลอดถึงข้างล่าง นี่ เป็นวิธีของพระเจ้าในการบอกประชาชนและชาวโลกว่า การถวายเครื่องบูชาที่ได้ทำการถวายมานานหลายศตวรรษ เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นอีกต่อไป เพราะพระเยซูทรงถวาย พระองค์เองเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนแล้ว ดังนั้นจึงทำให้มีความเป็นไปได้สำหรับทุกคนที่จะมาหาพระเจ้าโดย ความเชื่อในพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น

เมื่อผู้บังคับกองร้อย นายทหารโรมันที่ทำหน้าที่ดูแล รับผิดชอบการตรึงกางเขนเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมด เขาจึง มั่นใจว่า พระเยซูไม่ใช่เป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น เขา ร้องออกมาว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า และพวกเราไม่รู้เลย” และเขาพูดถูก พระเยซู พระผู้ช่วยให้ รอดทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงสิ้นพระชนม์วันที่นา กลัวนั้นเพื่อรับการลงโทษแทนความผิดบาปของเรา และ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ยังคง สิ้นพระชนม์อยู่อย่างนั้นตลอดไป ในวันที่สามพระองค์ทรง กลับมีชีวิตอีกครั้ง เราควรจะขอบพระคุณพระองค์อย่างไร สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา ถ้าหาก ว่าเด็ก ๆ ยังไม่เคยต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เป็นส่วนตัวของเด็ก ๆ แล้ว ทำไมไม่ทำตอนนี้เล่า ทูล พระองค์ว่า เด็ก ๆ รู้ว่าตัวเด็ก ๆ เป็นคนบาป และเชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า และที่พระองค์ทรงสิ้น พระชนม์ที่บนไม้กางเขนนั้นเพื่อรับโทษความผิดบาปของ เด็ก ๆ และเด็ก ๆ ต้องการให้พระองค์เข้ามาอยู่ในจิตใจและ ช่วยเราทุกคนให้รอดมีชีวิตนิรันดร์ได้

การฟื้นคืนพระชนม์

มัทธิว 27:57-28:15; มาระโก 15:42-16:11;

ลูคา 23:50-24:12; ยอห์น 19:38-20:18

บทที่ 6

รูปที่ CE 5-2 ทบทวน

ประมาณบ่ายสามโมงของการถูกตรึงกางเขน พระเยซู ทรงสละพระวิญญาณและสิ้นพระชนม์ วันรุ่งขึ้นเป็นวันสะบาโต ปัสกาซึ่งเริ่มต้นตอนดวงอาทิตย์ตก ซึ่งเป็นเวลาประมาณหกโมงเย็น เนื่องจากประชาชนชาวยิวจะไม่อนุญาตให้มีศพคนตายแขวนอยู่บนกางเขนระหว่างเทศกาลปัสกาและการเริ่มต้นสะบาโต ปัสกาในอีกสามชั่วโมงเท่านั้น พวกเขาจึงรีบที่จะนำพระศพของพระเยซูลงมาจากกางเขนและนำไปฝัง

เพื่อให้ผู้ที่ถูกตรึงกางเขนตายเร็วขึ้น พวกทหารมักจะทรมานผู้ที่ถูกตรึงให้หึก ดังนั้นพวกเขาจึงทรมานของโจรทั้งสองคนให้หึก แต่เมื่อมาถึงพระเยซู พวกเขาเห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ทรมานของพระองค์ให้หึก อย่างไรก็ตาม ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงเข้าที่ซี่ข้างของพระเยซู และเมื่อพวกเขาเห็นพระโลหิตและน้ำไหลออกมาจากบาดแผล เขาก็รู้ว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว

ในขณะที่เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้น มีคนเหลืออยู่ที่บริเวณกางเขนไม่มากนัก ในจำนวนคนที่เหลืออยู่รวมถึงมารีย์มัгдаลา มารีย์แม่ของยากอบน้อย และสะโลเมแม่ของยากอบและยอห์น ต่างก็เต็มไปด้วยความทุกข์โศกอย่างมาก พวกเขาเผ่าดูและรอคอยด้วยความเจ็บปวดที่ไม่สามารถช่วยอะไรได้เลย

รูปที่ CE 6-1 การลงมาจากกางเขน

งานเสร็จอย่างรวดเร็วเพื่อที่จะเอาพระศพของพระเยซูไปฝังก่อนดวงอาทิตย์ตก มีคนสังเกตเห็นหลายคนมาพร้อมกับบันได "ดูซิ พวกเขากำลังจะนำพระองค์ลงมา" ผู้หญิงคนหนึ่งร้องไห้ พวกเขาทุกคนต่างก็ขยับเข้าไปใกล้มากขึ้นเพื่อจะได้เห็นได้ชัดมากขึ้น

"ชายคนหนึ่งดูคล้ายกับโยเซฟแห่งอาริมาเธีย ทำไม? เขาเป็นคนที่รวยที่สุดและสำคัญที่สุดในอิสราเอล เขากำลังทำอะไรที่นี่?" มีการพูดต่อ ๆ กัน และจริง ๆ แล้วคือโยเซฟสมาชิกของชุมชนชาวยิวที่ได้รับความนับถือมากซึ่งเป็นสาวกของพระเยซูด้วย โยเซฟแห่งอาริมาเธียไปพบปีลาตอย่างกล้าหาญและได้รับอนุญาตให้ฝังพระศพขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

นอกจากคนรับใช้ของเขาแล้ว โยเซฟได้รับความช่วยเหลือจากนิโคเดมัส สมาชิกสภาซานเฮดรินที่ร่ำรวยอีกคนหนึ่ง นิโคเดมัสเป็นคนเดียวกับที่ก่อนหน้านี้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืนเพื่อเรียนรู้ว่า เขาต้องบังเกิดใหม่เพื่อจะเข้าแผ่นดินสวรรค์ เห็นได้ชัดว่านิโคเดมัสเคยเป็นผู้ติดตามลับ ๆ ของพระเยซู แต่เวลานี้เขาก้าวออกมาข้างหน้าอย่างกล้าหาญเพื่อว่าทุกคนจะเห็นว่าเขาเป็นเพื่อนและผู้ติดตามของพระเยซู

คนเหล่านั้นค่อย ๆ นำพระศพของพระเยซูลงมาและแบกไปที่อุโมงค์ฝังศพ

รูปที่ CE 6-2 โยเซฟแห่งอาริมาเธียถวายอุโมงค์ใหม่ของเขา

อุโมงค์หรือถ้ำที่สกัดเอาไว้ในศิลานั้นตั้งอยู่ในสวนที่สวยงามของโยเซฟแห่งอาริมาเธีย ซึ่งอยู่ใกล้กับภูเขาคาธาที่พระเยซูถูกตรึงกางเขน พวกเขาชำระล้างพระศพและบาดแผลของพระองค์ แล้วหุ้มด้วยผ้าปานชะโลมด้วยน้ำมันและเครื่องหอมผสมคือมดยอบกับกฤษณา มีผ้าปานที่แยกต่างหากชิ้นหนึ่งเป็นผ้าเช็ดหน้าที่เขาพันไว้รอบพระเศียรซึ่งเป็นธรรมเนียมชาวยิวสำหรับการฝังศพ โยเซฟแห่งอาริมาเธียเตรียมอุโมงค์ฝังศพนี้ไว้สำหรับตัวเขาเองและครอบครัวของเขาอย่างไม่ต้องสงสัยเนื่องจากอุโมงค์ยังไม่เคยถูกใช้มาก่อน

แผ่นหินขนาดใหญ่อยู่ด้านนอกทางเข้าเพื่อใช้ปิดอุโมงค์ศิลาหรือที่คนมักจะเรียกว่าหินสุสาน หลังจากที่พระศพได้รับการหุ้มด้วยผ้าปานและผ้าผืนที่เล็กกว่าปิดไว้ที่พระพักตร์แล้วพวกเขาก็กลิ้งแผ่นหินขนาดใหญ่ที่อยู่หน้าทางเข้าและกลับไปที่บ้านของตน

ช่างเป็นเวลาที่เราเศร้าโศกและมึนงงจริง ๆ สำหรับผู้ที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้า ความหวังทั้งหมดของพวกเขาได้หายไปแล้ว และจิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความหดหู่ พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ พวกเขาจะทำอะไรโดยที่ไม่มีพระองค์ เวลานี้พวกเขาจะมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร

รูปที่ CE 6-3 ทหารเฝ้าอุโมงค์

ศัตรูของพระเยซูขึ้นขมยินดีกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู พวกเขาเห็นว่าพระองค์ถูกฝังไว้ที่ไหนและได้ไปพบปีลาตเพื่อพยายามเสนอให้ปีลาตส่งทหารโรมันไปเฝ้าอยู่ด้านนอกอุโมงค์ฝังศพ เพราะพวกเขาจำได้ว่า พระเยซูทรงสัญญาว่า "หลังจากสามวันเราจะเป็นขึ้นมาอีกครั้ง"

พวกเขาบอกปีลาต "บางทีสาวกของพระองค์อาจจะไปขโมยพระศพของพระองค์ในเวลากลางคืนและซ่อนไว้ แล้วบอกทุกคนว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย" ดังนั้นปีลาตจึงส่งทหารไปเฝ้าอุโมงค์ "ตอนนี้เราได้จัดการกับพระองค์แล้ว" ศัตรูของพระเยซูคิด "พระองค์สิ้นพระชนม์ ถูกฝังไว้ และถูกขังไว้ในอุโมงค์ศิลาพร้อมกับมีทหารเฝ้าอุโมงค์ เราได้กำจัดคนที่เราเกลียดชังแล้ว" พวกเขาไม่รู้และโง่โง่ใหม่ที่คิดว่าพวกเขาสามารถขังพระเจ้าไว้ในอุโมงค์ฝังศพ

ตอนเช้าตรู่วันอาทิตย์ วันต้นสัปดาห์หลังจากวันสะบาโต ในขณะที่ยังคงมืดอยู่ ข้างในอุโมงค์ฝังศพที่เย็นชื้น สิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่สุดได้เกิดขึ้น ซึ่งได้เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของโลก พระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์ทิ้งผ้าพันพระศพนั้นไว้ในลักษณะเดียวกับที่ผีเสื้อทิ้งดักแด่ที่หุ้มตัวมัน พระองค์ทิ้งผ้าห่อพระศพเหมือนกับหอยทะเลเปลือกหอย โดยการวางทิ้งไว้บนพื้นหินในรูปทรงเดียวกับที่ห่อพระศพของพระองค์

ทันใดนั้น ขณะที่รุ่งอรุณของวันเริ่มขึ้น พื้นดินสั่นสะเทือนและสั่นไหว การสั่นสะเทือนดูเหมือนทำให้ภูเขาที่กางเขนตั้งอยู่นั้นสั่นไหว ทหารโรมันที่เฝ้าอุโมงค์ฝังศพของพระเยซูตื่นตระหนก ซึ่งดูราวกับว่าโลกทั้งโลกกำลังหมุนและสั่นระรัว ขณะที่ทหารตกใจกลัวกับแสงที่ปกคลุมไปทั่ว พวกเขาล้มลงกับพื้นหมดสติเหมือนคนตาย

รูปที่ CE 6-4 พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย

พระเยซูทรงยืนขึ้นภายในอุโมงค์ นำผ้าที่ปิดพระพักตร์และพระเศียรของพระองค์ออก ม้วนไว้อย่างเรียบร้อย และวางไว้ตรงที่พระเศียรของพระองค์เคยวางอยู่

พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและไม่เคยสิ้นพระชนม์
อีกเลย พระองค์ทรงมีชัยชนะและพิชิตความบาป ซาตาน
ความตาย และอุโมงค์ฝังศพ ศัตรูทุกตัวของพระองค์ถูก
ปราบ

พระเยซูออกจากอุโมงค์ด้วยพระวรกายที่ได้รับศักดิ์ศรี
และเป็นขึ้นมาจากพระองค์ พระองค์เสด็จตรงไปผ่าน
ทางเข้าศิลาด้วยฤทธิ์อำนาจและพระสิริแห่งการฟื้นคืนพระ
ชนม์ทันที

มีแสงโชติช่วงพุ่งออกมา และทูตสวรรค์ทั้งสองมาจนทำให้
พรวดตาปรากฏมาจากสวรรค์ หน้าของเขามีรัศมีส่อง
เหมือนแสงฟ้าแลบและเสื้อผ้าของเขาขาวสดใส ทูตสวรรค์
ทำลายตราประทับและกลิ้งแผ่นหินที่ใหญ่และหนักซึ่งปิด
ทางเข้าอุโมงค์ออกและนั่งอยู่ที่ประตูหินใหญ่

ทันทีที่พวกทหาร "รู้สึกตัว" และกลับเป็นปกติเล็กน้อย
จากความตกใจกลัวของพวกเขา ทหารได้หนีไปกรุง
เยรูซาเล็มไปบอกผู้นำศาสนา ผู้นำศาสนาตัดสินบนพวกเขา
ให้พูดโกหก ดังนั้นทหารจึงบอกทุกคนว่า "ขณะที่พวกเรา
นอนหลับ สาวกของพระองค์มาขโมยพระศพไป" แต่มีเพียง
ผู้ที่ไม่ต้องการรู้ความจริงเท่านั้นที่จะเชื่อคำโกหกนั้น เพราะ
คนเราจะรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นได้อย่างไรถ้าหากว่าพวกเขานอน
หลับอยู่

รูปที่ CE 6-5 ผู้หญิงสามคนมาที่อุโมงค์

ในสมัยนั้น คนจะเอาน้ำมันหอมและเครื่องหอมมาเพื่อให้เกียรติคนที่ตายไป ปัจจุบันนี้ เราส่งดอกไม้ไปให้เพื่อให้เกียรติแก่คนตาย กลุ่มผู้หญิงชาวกาลิลีที่สัตย์ซื่อที่ยังคงอยู่ที่ทางเขนและต่อมาได้เฝ้าดูการฝังพระศพของพระเยซูได้เตรียมเครื่องหอมและน้ำมันหอมมาเพื่อชะโลมพระศพของพระเยซู ก่อนที่ดวงอาทิตย์จะขึ้นในตอนเช้าวันอาทิตย์อีสเตอร์ มารีย์มัคดาลา สะโมเม มารีย์แม่ของยากอบ และผู้หญิงคนอื่นๆ กำลังมาที่อุโมงค์ฝังศพในสวนของโยเซฟเพื่อชะโลมน้ำมันหอมนี้บนพระศพของพระองค์ที่รักยิ่งของพวกเขา ขณะที่พวกเขาเดินมาตามทางที่ค่อนข้างมืด พวกเขาพูดคุยกันเกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้พวกเขากังวล

หนึ่งในพวกผู้หญิงพูดด้วยเสียงเบา ๆ “เราจะผ่านทหารโรมันที่เฝ้ายามอยู่ได้อย่างไร แล้วใครจะเป็นคนกลิ้งก้อนหินใหญ่ก้อนนั้นออกจากประตูทางเข้า เราจะไม่มีวันเข้าไปถึงพระศพของพระเยซูได้เลย” ขณะที่พวกเธอมาใกล้พอที่จะเห็นอุโมงค์ฝังศพอยู่ในระยะสายตา ทันใดนั้นทุกพากันหยุด มีบางอย่างเกิดขึ้น

รูปที่ CE 6-6 พวกผู้หญิงพบก้อนหินกลิ้งออก

ท่ามกลางแสงแรกเริ่มของรุ่งอรุณ ดูเหมือนกับว่า ก้อนหินก้อนใหญ่ที่ปิดทางเข้าอุโมงค์ถูกกลิ้งออกมาไว้ข้าง ๆ ไข่วแล้ว พวกเธอพากันแปลกใจที่อุโมงค์ถูกเปิด พวกเธอแทบจะไม่เชื่อสายตัวของตัวเอง นี่หมายความว่าอะไร มารีย์มักดาลาวิ่งกลับไปบอกเปโตรว่าอุโมงค์ถูกเปิดออกแล้ว พวกผู้หญิงคนอื่น ๆ เข้าไปใกล้มากขึ้น พวกเธอพบว่า พระศพของพระเยซูหายไปแล้ว

พวกเธอยืนอยู่ที่นั่นรู้สึกแปลกใจมาก ทันใดนั้นทูตสวรรค์มาปรากฏ แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สว่างไสวมากจนทำให้ตาของพวกเธอพร่า พวกผู้หญิงพากันตกใจกลัว ทูตสวรรค์ถามว่า "พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไมเล่า พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว มาดูซิ มาดูที่เขาวางพระศพขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่างกลัวเลย พวกท่านจำไม่ได้หรือที่พระองค์บอกพวกท่านเมื่อพระองค์อยู่ในแคว้นกาลิลีว่า พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์ แต่ว่าพระองค์จะทรงเป็นขึ้นมาอีกครั้งในวันที่สาม" พวกผู้หญิงระลึกถึงคำของพระเยซูได้ด้วยคำเตือนนี้

"จงไปตามทางของพวกท่าน" ทูตสวรรค์บอก "ไปบอกพวกสาวกและเปโตร ไม่ต้องเศร้า ไม่ต้องทุกข์โศก และร้องไห้คร่ำครวญอีกต่อไป เพราะพระเยซูทรงมีชีวิต พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย พวกท่านจะพบพระองค์ เพราะพระองค์จะล่วงหน้าพวกท่านไปในแคว้นกาลิลี

พวกผู้หญิงรีบออกจากอุโมงค์และมุ่งหน้ากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มด้วยความชื่นชมยินดีแต่ก็ตัวสั่นจากความตื่นเต้นและน่าเกรงขาม พวกเธอมีเรื่องราวที่จะต้องไปบอกคนอื่นให้รู้ ในที่สุด พวกเธอก็ได้พบกับเหล่าสาวกด้วยอาการเหนื่อยหอบและแทบจะหายใจไม่ออก ทุกคนพยายามที่จะพูดพร้อมกัน "พวกเราเพิ่งมาจากอุโมงค์! อุโมงค์ว่างเปล่า พระศพของพระเยซูไม่ได้อยู่ที่นั่น! และพวกเราได้พบทูตสวรรค์ที่บอกว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว!"

พวกสาวกไม่เชื่อ พวกสาวกคิดว่า พวกผู้หญิงเหนื่อยเกินไป และสติแตกไปแล้ว “ตอนนี้ สงบสติอารมณ์ก่อน” พวกผู้ชายพูด “และพยายามเล่าให้เราฟังซิว่า พวกท่านกำลังพูดถึงอะไร พวกท่านคงจะต้องเห็นนิมิตหรือฝันไป”

“แต่เป็นความจริงนะ! เป็นความจริง!” พวกผู้หญิงร้องออกมา “เราเห็นทูตสวรรค์ด้วยตัวของเราเองและท่านพูดกับเรา ท่านบอกเราว่า เราจะได้พบพระเยซู!”

รูปที่ CE 6-7 เปโตรและยอห์นมาถึงอุโมงค์ว่างเปล่า

แต่เปโตรได้ยินข่าวจากมารีย์มักดาลาแล้วและได้รับวิ่งจากไปโดยมียอห์นตามไปด้วย เปโตรและยอห์น รีบไปตรวจสอบเรื่องนี้ด้วยตัวของพวกเขาเอง พวกเขาวิ่งไปตลอดทาง ยอห์นซึ่งหนุ่มกว่าและว่องไวกว่าไปถึงอุโมงค์เป็นคนแรก แต่เขาไม่ได้เข้าไปข้างใน ไม่นานเปโตรก็มาถึง เหนื่อยหอบแทบหมดแรงและหยุดหายใจแล้วเขาเข้าไปข้างใน แล้วยอห์นตามเปโตรเข้าไปในอุโมงค์

“ดูซิ! เปโตร ดูผ้าห่อพระศพ!” ยอห์นพูด “ไม่มีใครตัดผ้าห่อพระศพหรือว่าคลี่มันออก พวกเขาไม่สามารถขโมยพระศพของพระองค์ ดูผ้าและที่ผูกทิ้งไว้อยู่ในรูปทรงพระศพของพระองค์ มองดูผ้าที่ม้วนไว้เรียบร้อยและวางไว้ที่เคียววางพระเศียรของพระองค์ ขโมยจะไม่ทำแบบนั้น ตอนนี้ผมรู้แล้ว ผมมั่นใจว่า องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย” ยอห์นพูด และยอห์นเชื่อ

พวกเขากลับไปทีกรุงเยรูซาเล็มด้วยความชื่นชมยินดี

รูปที่ CE 6-8 พระเยซูทรงปรากฏแก่มารีย์

หลังจากนั้นไม่นาน มารีย์มักดาลากลับไปที่อุโมงค์และยืนร้องไห้อยู่ข้างนอก ขณะที่เธอร้องไห้ เธอก้มลงและมองเข้าไปข้างในและเห็นทูตสวรรค์สององค์ใส่เสื้อสีขาวนั่งอยู่ตรงกับที่พระศพส่วนพระเศียรและพระบาทของพระศพพระเยซูเคียววางไว้

“ท่านร้องไห้ทำไม” ทูตสวรรค์ถามเธอ

“เพราะพวกเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของดิฉันไป” เธอตอบ “และดิฉันไม่รู้ว่าพวกเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน”

ขณะนั่นเอง เธอหันไปมองและเห็นใครยืนอยู่ข้างหลังเธอ คือพระเยซู แต่เธอจำพระองค์ไม่ได้ พระองค์ถามเธออย่าง อ่อนโยนมากกว่า “เจ้าร้องให้ทำไม และเจ้ากำลังหาใคร”

เธอคิดว่าพระองค์เป็นคนสวนที่คอยรดน้ำดอกไม้และ ดูแลสวนจึงพูดว่า “นายท่าน ถ้าท่านเอาพระองค์ไป ช่วย บอกดิฉันหน่อย ท่านเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน และดิฉันจะไปพบพระองค์”

พระเยซูตรัสกับเธอเพียงคำเดียว พระองค์เรียกชื่อของเธอ “มารีย์” เธอหันมาหาพระองค์และล้มลงแทบพระบาท ของพระองค์

“พระอาจารย์!” เธออุทานออกมา “พระองค์มีชีวิตจริง ๆ หรือ พระองค์ทรงเป็นพระเยซูองค์เดียวกับที่สิ้นพระชนม์ บนไม้กางเขนเมื่อสองสามวันก่อนหรือ” พระองค์ทรงทำให้ เธอแน่ใจว่า พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกับ ที่ถูกตรึงกางเขนผู้ซึ่งเป็นขึ้นมาจากความตาย

“ไปเร็ว ๆ” พระเยซูตรัส “ไปพบสาวกของเราและบอกพวกเขาว่า เราจะไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของพวกเขา เจ้าไปพบพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกเขาเจ้า”

มารีย์เต็มใจไปด้วยความชื่นชมยินดี ตอนนี้เธอรู้ว่า สิ่งที่ถูกสรรคบอกเธอเป็นความจริง เธอได้เห็นพระเยซูด้วยตัวของเธอเอง เธอได้ยินเสียงของพระองค์ พระองค์ทรงมีชีวิต พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย มารีย์มักดาลารับไปพบพวกสาวกและบอกพวกเขา “ดิฉันได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า”

ช่างเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นเร้าใจที่ได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้ามีชีวิต มารีย์มักดาลาอยู่ในหมู่คนพวกแรกที่ได้เห็นพระเยซู หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ยอห์นไม่ได้เห็นพระเยซูขณะนั้นแต่เขาเชื่อว่าพระเยซูทรงมีชีวิต ปัจจุบันนี้ครูและเด็ก ๆ ก็ไม่ได้เห็นพระองค์ แต่เราในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราเชื่อว่าพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่

เราที่เป็นของพระเยซูไม่จำเป็นต้องกลัวความตายหรือการตาย ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการมีชัยชนะเหนือความตายของพระคริสต์ เราไม่จำเป็นต้องกลัวอุโมงค์ฝังศพ เราสามารถสรรเสริญพระองค์ในจิตใจของเราและพูดว่า “โอ ความตายเหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ อุโมงค์ฝังศพ ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน”

เด็ก ๆ รู้ไหมว่า เวลาที่ฝังต่อยใคร มันจะทิ้งเหล็กในของมันไว้ในคนนั้น และทำให้เจ็บปวดมากที่สุดทีเดียว แต่ฝังตัวนั้นก็ไม่สามารถทำร้ายใครได้อีกต่อไป ทำไม เพราะเหล็กในของมันทิ้งไว้ในตัวของคนแรกที่ยึดต่อย และนั่นเป็นความจริงที่น่าอัศจรรย์ พระคัมภีร์สอนเราเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูว่า ความตายได้ต่อยพระเยซูเจ้าและทิ้งเหล็กในของมันไว้ในพระองค์ ดังนั้นเวลานี้ ความตายไม่สามารถทำร้ายเด็ก ๆ หรือครู หรือใครที่เป็นของพระองค์ได้อีกต่อไป เช่นเดียวกับที่หลุมฝังศพก็ไม่สามารถทำร้ายเรา เพราะพระองค์เสด็จออกมาจากหลุมฝังศพ และพระองค์ทรงทำให้เรามั่นใจว่า วันหนึ่งเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาบนโลก พระองค์จะทำให้ศพของคริสเตียนเป็นขึ้นมาจากหลุมฝังศพ และผู้ที่เชื่อทุกคนจะไปอยู่กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และเพราะพระองค์ทรงมีชีวิต เราก็สามารถมีชีวิตได้ด้วย

เอมมาอุสและห้องชั้นบน
มาระโก 16:12-14; ลูคา 24:13-45;
ยอห์น 20:19-31
บทที่ 7

รูปที่ CE 7-1 พระเยซูทรงพูดคุยกับคนสองคนที่ถนนไปเอมมาอุส

ขณะที่พวกเขาเดินไปตามทางพูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ทันใดนั้นเอง พระเยซูเสด็จไปตามทางและดำเนินร่วมไปกับพวกเขา แต่พวกเขาจำพระองค์ไม่ได้ “พวกท่านกำลังคุยกันด้วยเรื่องอะไรถึงทำให้ตอมนีพวกท่านดูโศกเศร้าและเดือดร้อนใจมาก” พระองค์ถาม

พวกเขาหยุดสักครู่ และเคลโอปีสตอบว่า “ท่านคงจะเป็นคนเดียวในแถบนี้ที่ไม่ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่น่ากลัวมากที่เกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว”

“สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นคืออะไรหรือ” พระเยซูถาม

“สิ่งนั้นที่เกิดขึ้นกับพระเยซูชานาชาเรี” พวกเขาตอบ “พระองค์ทรงเป็นผู้เผยพระวจนะผู้ทรงทำการอัศจรรย์ที่เหลือเชื่อและทรงเป็นอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ซึ่งได้รับความนับถืออย่างมากจากพระเจ้าและมนุษย์ แต่พวกมหาปุโรหิตและผู้นำศาสนาของเราจับพระองค์ พวกเขาส่งพระองค์ไปให้รัฐบาลโรมันเพื่อกล่าวโทษพระองค์ถึงตาย และพระองค์ถูกตรึงกางเขนอาทิตย์ที่แล้ว เราเคยหวังว่า พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ทรงเกียรติของอิสราเอลผู้เสด็จมาช่วยเราและปลดปล่อยเราจากการปกครองของโรมัน และนอกจากสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้สามวันผ่านไป พวกผู้หญิงบางคนจากกลุ่มของเราไปที่อุโมงค์ฝังพระศพของพระองค์ตอนเช้าตรู่ของวันนี้ และกลับมาพร้อมกับข่าวที่น่าตกใจว่า พระศพของพระองค์หายไป และพวกเขาได้เห็นทูตสวรรค์ซึ่งบอกพวกเขาว่า พระเยซูทรงมีชีวิต พวกผู้ชายบางคนวิ่งออกไปดูและแน่ใจว่า พระศพของพระเยซูหายไปเหมือนอย่างที่พวกผู้หญิงบอก แต่พวกเขาไม่เห็นพระเยซู”

แล้วพระเยซูตรัสกับพวกเขา “ประชาชนช่างโง่เขลาอะไร
เช่นนี้ ทำไมจึงเป็นสิ่งที่ยากมากหรือที่จะเชื่อทุกอย่างที่ผู้
เผยพระวจนะได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ ผู้เผยพระวจนะไม่ได้
พยากรณ์ไว้อย่างชัดเจนหรือว่า จำเป็นที่พระคริสต์ พระเมส
สียาห์จะต้องทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดก่อนที่พระองค์จะ
ปกครองในฐานะกษัตริย์” แล้วพระเยซูทรงอ้างอิงถึงข้อพระ
คัมภีร์หลายตอนจากการเขียนของผู้เผยพระวจนะให้พวกเขา
ฟัง พระองค์ทรงอธิบายความหมายข้อพระคัมภีร์นั้นและ
สิ่งที่พระคัมภีร์ข้อนั้น ๆ พุดเกี่ยวกับพระเมสสียาห์ นั้น
จะต้องเป็นบทเรียนพระคัมภีร์ที่ล้ำเลิศจริง ๆ และนัก
เดินทางสองคนนี่คงจะต้องประหลาดใจและชื่นชมกับ
ความรู้ด้านพระวจนะพระเจ้าของชายแปลกหน้าคนนี้มาก
เพียงใด

ถึงเวลานี้ พวกเขา กำลังใกล้ถึงเอมมาอูส บ้านของ
พวกเขา พระเยซูจะไปต่อ แต่พวกเขาขอให้พระองค์ไปที่
บ้านกับพวกเขาเนื่องจากตอนนี้มืดค่ำแล้ว

รูปที่ CE 7-2 พระเยซูไปที่บ้านและเสวยกับพวกเขา

ดังนั้น พระองค์จึงไปบ้านกับพวกเขา ไม่นานนักอาหารคำก็จัดเตรียมไว้เสร็จ หลังจากที่นั่งลงเพื่อทานอาหารด้วยกัน เคลโอปีสขอให้คนแปลกหน้าอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับอาหาร ซึ่งพระองค์ยินดีที่จะทำตามคำขอนั้น แล้วพระองค์ทรงหยิบขนมปังหักออกเป็นชิ้น ๆ และส่งให้พวกเขาทานในตัวเอง ตาของพวกเขาก็ถูกเปิดออกและพวกเขาจำพระองค์ได้ พระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากพวกเขา ทานในตัวเอง พระองค์ได้อันตรธานหายไป พระองค์ไม่ได้อยู่กับพวกเขาอีกต่อไป พระองค์เพียงจะหายไปจากสายตาของพวกเขา

พวกเขาประหลาดใจและตกใจ และพูดแก่กันว่า “ถ้าอย่างนั้นก็ถูกของมารีย์มักดาลา เธอได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในที่สุด และเราได้เห็นพระองค์ด้วย พระเยซูทรงพระชนม์อยู่จริง ๆ นับว่าเป็นข่าวที่น่าปลื้มปิติยินดีจริง ๆ จิตใจของเราไม่ได้รอนรนอยู่ภายในเราหรือเวลาที่พระองค์พูดคุยกับเราที่ถนนและอธิบายพระคัมภีร์แก่เรา”

เด็ก ๆ คิดว่า แล้วสองคนนั้นทำอะไรต่อ พวกเขา นั่งอยู่ที่นั่นและมีความสุขกับการรู้ว่าพระเยซูทรงพระชนม์อยู่และพวกเขาได้พบพระองค์แล้วแค่นั้นอย่างนั้นหรือ... ไม่ใช่เลย!

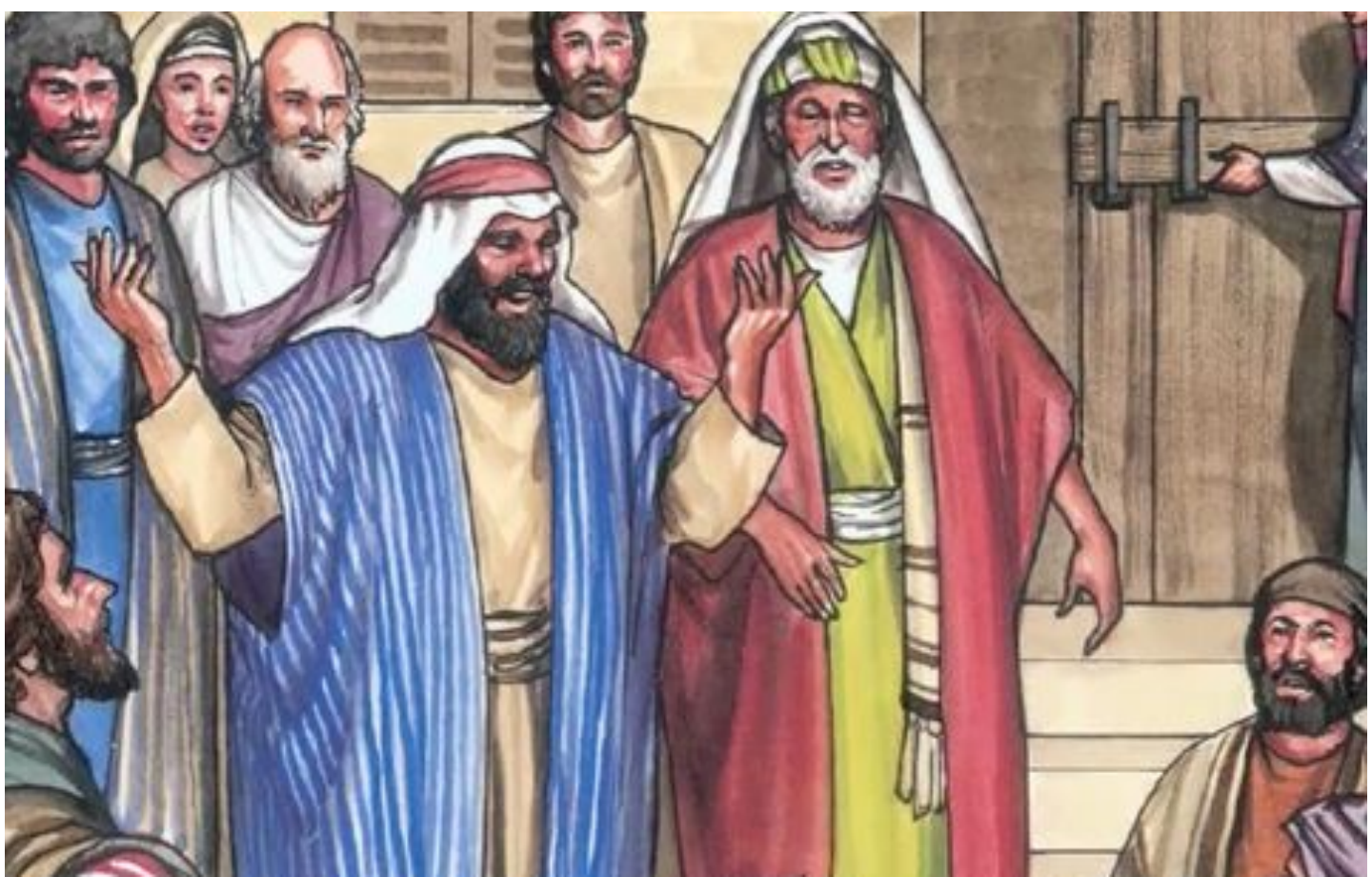

รูปที่ CE 7-3 พวกเขาวิ่งไปบอกพวกสาวก

พวกเขาลุกขึ้นจากโต๊ะทันทีและวิ่งเป็นระยะทางเจ็ดไมล์ (ประมาณ 11 กม.) กลับไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อบอกข่าวที่น่าอัศจรรย์กับพวกสาวก คนสองคนจากเอมมาอุสมาถึงด้วยอาการเหนื่อยหอบและแทบหายใจไม่ออก “เร็ว ๆ ให้เราบอกข่าวที่น่าอัศจรรย์บางอย่างกับพวกท่าน” พวกเขาร้องเรียก พวกสาวกวิ่งมาทักทายพวกเขา ทั้งสองคนรีบขึ้นไปชั้นบน ด้วยความตื่นเต้นและเร่าใจมากจนพวกเขาแทบจะบังคับตัวเองไม่ได้ ก่อนที่ทั้งสองคนจะพูดอะไรออกมา สาวกคนหนึ่งก็ร้องออกมาว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นมาแล้วจริง ๆ พระองค์ได้ทรงปรากฏแก่เปโตร”

หลังจากนั้น สองคนที่มาจากเอมมาอุสเล่าเรื่องของพวกเขาว่าพระเยซูทรงปรากฏให้พวกเขาเห็นอย่างไรขณะที่พวกเขากำลังเดินไปตามถนน และพวกเขาจำพระองค์ได้อย่างไรขณะที่พระองค์ทรงหักขนมปัง ทุกคนรู้สึกขอบพระคุณพระเจ้ากับข่าวนี้ที่พิสดารว่า พระเยซูทรงพระชนม์อยู่จริง ๆ

คำวันนั้น พวกสาวกและศิษย์บางคนของพระเยซูอยู่ด้วยกันในห้องหนึ่งที่ปิดประตูและหน้าต่าง เพราะพวกเขากลัวพวกผู้นำชาวยิว

รูปที่ CE 7-4 พระเยซูทรงปรากฏให้เห็นในห้องชั้นบน

ทันใดนั้น ขณะที่พวกเขากำลังพูดคุยกันอย่างตื่นเต้นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อสองสามวันก่อน คนหนึ่งร้องออกมาว่า “ดูนั่นซิ”

พระเยซูประทับยืนอยู่ที่นั่นท่ามกลางพวกเขา พวกเขาตกใจกลัวอย่างมากขณะที่จิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความกลัวอย่างฉับพลัน พวกเขาคิดว่าเห็นผี พระเยซูตรัสว่า “ทำไมพวกท่านกลัวมากขนาดนั้น ทำไมพวกท่านถึงสงสัยว่าเป็นเราจริง ๆ หรือเปล่า อย่าทุกซักร้อนเลย ดูที่มือและเท้าของเรา (เป็นรอยตะปู) พวกท่านสามารถมองเห็นว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านจริง ๆ สัมผัสเราซิ และแน่ใจว่าเราไม่ใช่ผี เพราะผีไม่มีร่างกายเหมือนอย่างที่พวกท่านเห็นว่าเรามี”

แม้เมื่อพวกเขามองดูที่รอยตะปูและเห็นบาดแผลที่พระบาทของพระองค์ พวกเขาก็ยังไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นความจริง พวกเขายังมีความสงสัยผสมกับความชื่นชมยินดีของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ต้องแปลกใจเมื่อพระองค์ถามว่า “พวกท่านมีอะไรกินบ้างที่นี่” พวกเขาถวายปลาอย่างให้พระองค์และเผ้าดูขณะที่พระองค์เสวย พวกเขารู้แล้วว่า พระองค์ทรงพระชนม์อยู่และเป็นจริง เพราะไม่เคยมีใครเห็นคนตายทานอาหาร

หลังจากนี้ พระเยซูเริ่มให้บทเรียนพระคัมภีร์เดียวกับที่พระองค์ทรงให้กับคนสองคนที่ถนนไปเอมมาอูสแก่สาวกของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “พวกท่านจำไม่ได้หรือ เราได้บอกพวกท่านหลายครั้งว่า ทุกสิ่งที่เขียนเกี่ยวกับเราโดยโมเสส ผู้เผยพระวจนะ และในพระธรรมสดุดีจะต้องเป็นจริง พวกท่านจำไม่ได้หรือว่า พระคัมภีร์อธิบายไว้อย่างละเอียดมากกว่า เราต้องทนทุกข์และสิ้นพระชนม์ และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม พวกท่านได้เห็นคำพยากรณ์เหล่านี้บังเกิดขึ้น” พระเยซูทรงเปิดความคิดของพวกเขาเพื่อจะเข้าใจว่า การสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ไม่เพียงแต่อุโมงค์ถูกเปิดออกเท่านั้น แต่ตาของพวกเขาถูกเปิดด้วย เพื่อว่าพวกเขาจะรู้จักพระองค์ พระองค์ทรงเปิดพระคัมภีร์ให้กับพวกเขาและเปิดความเข้าใจของพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะรู้ว่าพระองค์กำลังพูดถึงเกี่ยวกับอะไร เราควรอธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดเปิดตาของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะมองเห็นและเข้าใจสิ่งที่น่าอัศจรรย์ในหนังสือของพระองค์” ถ้าพระองค์ไม่ได้เปิดพระคัมภีร์ให้เราและเปิดความเข้าใจของเรา เราก็ไม่สามารถเรียนรู้ความจริงที่ล้ำเลิศที่พระองค์ทรงมีสำหรับเรา

ตอนค่ำวันอาทิตย์นั้นเมื่อพระเยซูทรงปรากฏแก่สาวกของพระองค์ โทมัสไม่ได้อยู่ที่นั่น เมื่อโทมัส กลับมา พวกเขาพากันเล่าให้เขาฟัง “เราได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงปรากฏกับเรา และเราได้พูดคุยกับพระองค์ ตอนนี้เรารู้แน่นอนว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย”

“พวกคุณคิดว่าผมจะเชื่อหรือ” โทมัสพูด “ผมจะไม่เชื่อนอกจากผมจะเห็นรอยแผลที่ถูกตะปูในพระหัตถ์ของพระองค์และเอานิ้วของผมแหง่เข้าไป และเอามือของผมแหง่เข้าไปในสีข้างของพระองค์”

รูปที่ CE 7-5 โธมัสนมัสการพระเยซู

แปดวันต่อมา พวกสาวกมารวมตัวกันอีกครั้งในสถานที่เดิม และครั้งนี้โธมัสอยู่กับพวกเขา ทันใดนั้น พระเยซูประทับยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขาและทักทายพวกเขาเหมือนครั้งก่อน ใบหน้าของโธมัสแสดงอาการตกใจและประหลาดใจมาก บางทีเขาอาจจะรู้สึกละลายด้วยเพราะความสงสัยของเขา คนอื่นพูดถูกมาตลอดเวลา นี่เป็นพระเยซูที่เป็นขึ้นมาจากความตายจริงๆ เวลานี้พระเยซูมองตรงมาที่โธมัสและพูดว่า “โธมัส เานี้วของเจ้าแห่ย์เข้ามาในมือของเราชิ และเอามือของเจ้าแห่ย์เข้าสิข้างของเราชิ อย่าสงสัยอีกเลย แต่จงเชื่อเถิด”

แต่ตอนนี้โธมัสไม่ต้องการสัมผัสรอยแผลของพระเยซู ไม่มีความจำเป็นอะไร เขารู้ว่านี่คือพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายจริงๆ เขาคุกเขาลงที่พระบาทของพระเยซูด้วยความถ่อมใจและร้องออกมาว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์”

โธมัสไม่เพียงแต่สารภาพว่าพระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาเท่านั้น แต่ยังทำให้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของชีวิตของเขาด้วย และนั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำ คือมอบชีวิตของเราไว้กับพระองค์ตลอดเวลา และให้พระองค์เป็นกษัตริย์และเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของและครอบครองสิ่งที่พระองค์ได้ซื้อด้วยราคาแพงมาก เพื่อว่าพระองค์สามารถควบคุมเหนือทุกสิ่งที่เราคิดรู้สึก พูดและทำได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เราอยากจะทำเหมือนกับโธมัสไหม โดยการคุกเขาลงของเราต่อหน้าองค์พระเยซูเจ้าและพูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์”

แล้วพระเยซูบอกโธมัสว่า “ท่านเชื่อเพราะท่านได้เห็นเรา แต่ผู้ที่ไม่เห็นเราและเชื่อก็เป็นสุข” พระเยซูกำลังคิดถึงทุกคนที่ได้ยินเกี่ยวกับพระองค์มาตลอดเวลาหลายปีและเชื่อพระองค์โดยที่ไม่ได้เห็นพระองค์ พระองค์ตรัสว่า ความสุขจะเป็นของพวกเขา เราไม่ยินดีหรือที่พระองค์ทรงรวมเราไว้ในพระพรของพระองค์ เพราะเราเชื่อในพระองค์ ถ้าหากว่าเด็ก ๆ ยังไม่ได้เชื่อในพระองค์ เด็ก ๆ สามารถต้อนรับพระองค์ตอนนี้ได้

อาหารเข้าบนชายฝั่งกับพระเยซู

ยอห์น 21

บทที่ 8

รูปที่ CE 8-1 พวกสาวกไปจับปลาและเห็นชายคนหนึ่ง บนชายฝั่งทะเล

ดังนั้น พวกเขาจึงช่วยกันขนแหของพวกเขาลงในท้องเรือและเข็นเรือออกไปที่น้ำลึก ที่ซึ่งพวกเขาคิดว่าจะจับปลาได้เยอะ

เวลากลางคืนเป็นเวลาที่ดีสำหรับการหาปลา คืนนั้นไม่มีดวงจันทร์ มีเมฆมากและค่อนข้างมืด พวกเขาเหวี่ยงแหของพวกเขาลงไปในจุดที่พวกเขาชอบหลายครั้งและลากแหกลับมา แต่ไม่มีปลา

“ให้เราขยับออกไปอีกจุดหนึ่งในทะเลสาปและหย่อนแหลงในน้ำให้นานขึ้น ครึ่งนี้เราแน่ใจว่าเราคงจะได้ปลามาก” คนหนึ่งแนะนำ พวกเขาทำตามคำแนะนำนั้นหลายครั้ง แต่ยังคงไม่มีปลา พวกเขาลองทั้งที่น้ำลึกและน้ำตื้นครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาตั้งแหขึ้นมา ลากเข้ามาในเรือ เทไว้ที่ท้องเรือ แต่ละครึ่งแหก็ยิ่งว่างเปล่า

เวลาที่แหขนาดใหญ่เปียกน้ำจะหนักมากและดึงลากลำบาก เป็นงานที่ต้องใช้ความพยายามมาก บางทีพวกสาวกอาจจะต้องการเงิน และหากจับปลาได้มากก็จะทำให้พวกเขามีเงิน แต่หลังจากที่จับปลามาตลอดทั้งคืน พวกเขาจับไม่ได้อะไรเลย เมื่อถึงตอนเช้า พวกเขาจับปลาไม่ได้สักตัว ปวดเมื่อยกระดูกไปหมด ทั้งหิวและท้อถอย นาธานาเอลพูดว่า “เราน่าจะกลับเข้าฝั่งดีกว่า เราทำงานมาทั้งคืนและจับอะไรไม่ได้เลย”

ขณะที่พวกเขาเข้ามาใกล้ฝั่งในตอนเช้าตรู่ พวกเขาเห็นชายคนหนึ่งกำลังยืนอยู่บนชายฝั่ง แต่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นชัดว่า พระองค์เป็นใคร พระองค์ถาม “จับปลาได้บ้างไหม”

“จับไม่ได้เลย” พวกเขาบอกกลับมา

ลองเหวี่ยงแหลงทางขวามือด้านข้างเรือ และท่านจะได้ปลามากมาย” ผู้ที่อยู่บนฝั่งบอก

รูปที่ CE 8-2 พวกเขาจับปลาได้มากมาย และเปโตรว่ายน้ำมาหาพระเยซู

พวกเขาทำตามนั้น แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่สามารถดึงแหเข้ามาเพราะมีปลามากมายในแห น่าอัศจรรย์จริงๆ

ทันใดนั้น ยอห์นก็จำได้ว่า ผู้ที่ยืนอยู่บนฝั่งคือพระเยซู และพระองค์ทรงประทานปลาได้อย่างน่าอัศจรรย์แก่พวกเขา เขาพูดกับเปโตรอย่างตื่นเต็นว่า “เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า”

พระเยซูได้เสด็จมาช่วยพวกเขา

เปโตรเหลือบมองดูพระเยซู กระโดดลงไปในน้ำ และว่ายน้ำเข้าฝั่ง

สาวกที่เหลืออยู่ในเรือและยังคงปล้ำสู้กับการจับปลาได้มากมายนั้นต่อไปจนกระทั่งในที่สุดพวกเขาก็ลากแหที่บรรทุกปลามากมายเข้าฝั่ง

รูปที่ CE 8-3 พระเยซูทรงเลี้ยงสาวกของพระองค์ที่ชายฝั่งทะเล

เมื่อพวกเขามาถึงฝั่ง พวกเขาพากันไปห้อมล้อมพระเยซู ทูลพระองค์ว่าพวกเขาหิวมากเพียงใดที่พวกเขาได้พบพระองค์ การได้พบพระองค์เป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นเร้าใจยิ่งกว่าการจับปลาได้มากมาย พวกเขาได้กลิ่นอะไรบางอย่างที่ทำให้พวกเขาหน้าลายไหล พระเยซูได้ทรงจัดเตรียมอาหารเข้าอ้อย ๆ ที่มีปลาและขนมปังย่างอยู่บนไฟ “นำปลาที่พวกท่านเพิ่งจับได้มาบ้าง” พระเยซูบอก

ดังนั้น เปโตรจึงออกไปและดึงแหเข้าฝั่งมากขึ้น แหนั้นมีปลาตัวใหญ่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบสามตัว สาวกคนหนึ่งได้ใช้เวลา นับจำนวนปลาที่จับได้ แต่เขาก็ไม่ขาด นั่นเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์

“ตอนนี้มาทานอาหารเข้ากัน” พระเยซูบอก และพระองค์เอาปลาและขนมปังให้พวกเขาทาน

นี่เป็นครั้งที่สามที่พระเยซูทรงปรากฏกับสาวกของพระองค์นับตั้งแต่พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย นับเป็นเวลาที่มีความสุขที่ได้ทานอาหารเข้าบนชายฝั่งทะเลกับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นขึ้นมา

สำหรับเด็กนักเรียนที่โตกว่า

หลังจากอาหารเข้า ขณะที่สาวกคนอื่น ๆ ยังคงทานอาหารอยู่และจัดการกับปลาที่จับมาได้ พระเยซูต้องการคุยกับเปโตร เรียงบ ๆ เปโตรไม่เคยหายจากอาการโรคเรื้อรังจากคื่นที่นาเกลือ นั้นเมื่อเขาปฏิบัติเสธพระเยซูสามครั้ง เขาจำได้ว่าเขาได้คุยโวและพูดกับพระเยซูว่า “ข้าพระองค์จะไม่มีวันทรยศพระองค์ถ้าหากว่าทุกคนทรยศพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ทรยศอย่างแน่นอน และถึงกระนั้น ในคื่นนั้นเขาได้พูดถึงสามครั้งว่า เขาไม่แม้แต่จะรู้จักกับพระเยซู นับแต่นั้นมาเปโตรก็ทนทุกข์อย่างแสนสาหัสและเจ็บป่วยในใจกับความล้มเหลวที่ร้ายแรงของเขา เขาได้หลังน้ำตาด้วยความขมขื่น และเสียใจอย่างแท้จริงกับการปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา แน่หนอนว่าเขาได้ขอให้พระเจ้ายกโทษให้เขา แต่เขามักจะสงสัยอยู่เสมอว่า พระเยซูยังต้องการให้เขาเป็นหนึ่งในสาวกพิเศษของพระองค์อยู่อีกหรือเปล่า

ขณะที่พระเยซูและเปโตรนั่งด้วยกันที่ชายหาดโดยแยกจากคนอื่น ๆ พระเยซูหันมาและมองเข้าไปในตาของเปโตรและพูดอย่างอ่อนโยนว่า “ซีโมน เจ้ารักเรามากกว่าคนเหล่านี้หรือ” บางทีพระองค์อาจจะชี้ไปที่ยากอบ ยอห์น โธมัส และสาวกที่เหลืออยู่ทั้งหมด

“เป็นความจริงพระเจ้าข้า” เปโตรตอบ “พระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์รักพระองค์”

“จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด” พระเยซูบอกเขา พระเยซูทรงรู้ว่าอีกไม่นาน พระองค์จะกลับไปสวรรค์และละฝูงแกะของพระองค์ (ผู้ที่ได้มารู้จักกับพระองค์แล้ว) และพระองค์ต้องการให้เปโตรช่วยดูแลพวกเขา พระองค์ต้องการให้เปโตรเป็นผู้เลี้ยงที่ดีและช่วยสอนพระวจนะของพระองค์แก่คริสเตียนใหม่ และโดยเฉพาะกับผู้ที่เชื่อที่ยังเด็กซึ่งเป็นลูกแกะเล็ก ๆ ของพระองค์

พระเยซูถามเปโตรเป็นครั้งที่สอง “ซีโมน เจ้ารักเราจริง ๆ หรือ รักมากกว่าเรือของเจ้า แหของเจ้า และตุ๊กกิจหาปลาของเจ้าหรือ”

“เป็นความจริงพระเจ้าข้า” เปโตรตอบ “พระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์รักพระองค์”

“จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” พระเยซูตรัส พระเยซูหมายความว่า เปโตรต้องช่วยดูแลทุกคนที่จะเป็นสาวกและเป็นศิษย์ของพระองค์ พระองค์รู้ว่าฝูงแกะของพระองค์จะเดือดร้อน ถูกทดลอง รับการทดสอบที่ยาก ท้อถอย และต้องทำสงคราม และพระองค์ต้องการให้เปโตรช่วยพวกเขาให้เติบโตเข้มแข็งขึ้นและเป็น คริสเตียนที่สัตย์ซื่อ มั่นคงซึ่งสามารถนำคนอื่นมารู้จักพระคริสต์

พระเยซูถามเขาอีกครั้งหนึ่ง “ซีโมน เจ้าแน่ใจนะที่เจ้าเป็นเพื่อนของเรา เจ้ารักเราจริง ๆ หรือ” เปโตรเสียใจและรู้สึกเจ็บปวดที่พระเยซูถามคำถามนี้กับเขาถึงสามครั้ง แต่ก็เหมือนกับที่เปโตรได้ปฏิเสธพระองค์สามครั้ง ดังนั้นพระเยซูจึงถามเขาสามครั้ง

อีกครั้งหนึ่งที่เปโตรทำให้พระองค์มั่นใจ “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงรู้จักจิตใจของข้าพระองค์ พระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์รักพระองค์” เปโตรพูดมากเท่าที่จะพูดได้ว่า “โอพระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ไม่สมควรได้รับความมั่นใจและความไว้วางใจของพระองค์ แต่พระองค์ทรงรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับข้าพระองค์ พระองค์ทรงรู้ว่า ข้าพระองค์ยังคงรักพระองค์ทั้ง ๆ ที่ข้าพระองค์ล้มเหลวและได้ปฏิเสธพระองค์

พระเยซูตรัสว่า “จงดูแลลูกแกะของเรา” เลี้ยงดูพวกเขา เอาใจใส่พวกเขา นำและชี้แนะพวกเขา

ในหลายปีต่อมา เปโตรกลายเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เขาไม่เคยล้มคำบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาที่ให้ดูแลลูกแกะและแกะของพระองค์

วันนี้พระเยซูถามเราด้วยคำถามเดียวกับที่พระองค์ได้ถามเปโตร “เจ้ารักเราจริง ๆ หรือ รักมากกว่าใครและสิ่งใดหรือ เจ้ารักเรามากที่สุดหรือ เราเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเจ้าหรือ” พระองค์ต้องการให้เราคิดอย่างจริงจังเกี่ยวกับเรื่องนี้ เราสามารถพูดอย่างสัตย์ซื่อได้ใหม่ว่า “เป็นความจริงพระเจ้าข้า ข้าพระองค์รักพระองค์มากที่สุด มากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ของข้าพระองค์ มากกว่าความยินดี สนุกสนาน และเวลาดี ๆ มากกว่ากีฬา รายการโทรทัศน์รายการโปรดของข้าพระองค์และมากกว่าทรัพย์สินสมบัติของข้าพระองค์

ข้อพิสูจน์ว่าเรารักพระองค์มากแค่ไหนคือวิธีที่เราใช้ชีวิต วิธีที่เรากระทำที่บ้าน ที่โรงเรียน เวลาเล่น การรักพระเยซูมากที่สุดและให้พระองค์เป็นที่หนึ่งในชีวิตของเราไม่ใช่เพียงแค่การใช้ชีวิตเพื่อพระองค์ในวันอาทิตย์ ที่ชั้นเรียนรวีวารศึกษาและที่โบสถ์ หรือที่โรงเรียน หรือสโมสรพระคัมภีร์ หรือการประชุมอนุชน ไม่ใช่เลย แต่เป็นการพยายามทำให้พระองค์พอพระทัยทุกวัน ตลอดทั้งวัน และทุก ๆ ที่ ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนหรือกำลังทำอะไร ครุสงฆ์จึงกล่าวว่า เรารักพระองค์มากแค่ไหน วิธีที่เราดำเนินชีวิตเป็นการทดสอบที่แท้จริง

ก่อนที่พระเยซูจะจบการสนทนาของพระองค์กับเปโตรในเช้าวันนั้น พระเยซูให้เขารู้ว่า การรักพระองค์มากที่สุดหมายถึงอะไร พระเยซูตรัสว่า "เปโตร เจ้าบอกว่ เจ้าเต็มใจที่จะติดคุกและตายเพื่อเรา และเจ้าจะต้องทำอย่างนั้น เมื่อเจ้ายังหนุ่ม เจ้าไปตามทางของเจ้า แต่เมื่อเจ้าแก่แล้ว เจ้าจะถูกมัดด้วยโซ่ ถูกจับเข้าคุก และใช้แล้ว เจ้าจะตายเพื่อเรา"

และนั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ต่อมาเปโตรถูกขังคุกเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ตามประวัติศาสตร์บันทึกไว้ว่า เมื่อผู้ที่ไม่ชอบคริสเตียนจะประหารชีวิตเปโตรโดยการตรึงเขากับกางเขน เปโตรพูดว่า "ไม่ ไม่ได้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสิ้นพระชนม์แบบนั้น และเราไม่มีค่าพอที่จะตายเหมือนอย่างพระองค์ จงแขวนเราที่กางเขนนั่นโดยแขวนกลับหัว" เปโตรได้รับพระคุณและกำลังที่จะทำตามที่เขาได้สัญญา กับพระเยซูหลายปีก่อน แม้กระทั่งการตายเพื่อพระคริสต์

เช้าวันนั้นที่บนฝั่งทะเล พระเยซูทรงจบคำสนทนาของพระองค์กับเปโตรโดยตรัสว่า "จงตามเรามา" บางครั้ง "การติดตาม" ทุกวัน แม้แต่ในสิ่งเล็กน้อยอาจจะยากกว่าการตายเพื่อพระองค์ เด็กๆเต็มใจที่จะติดตามพระองค์ในทุกสิ่งใหม่ ทำไมไม่บอกพระองค์เดี๋ยวนี้และขอให้พระองค์ประทานกำลังแก่เด็ก ๆ ในการทำสิ่งนั้น

การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

กิจการฯ 1:1-8

บทที่ 9

รูปภาพที่ CE 9-1 พระเยซูตรัสบนภูเขามะกอกเทศ

ตอนท้ายของวันที่สี่สิบ พระเยซูทรงนำอัครสาวกสิบเอ็ดคนของพระองค์ขึ้นไปบนภูเขามะกอกเทศ ความเจียบที่น่าขนลุกได้ครอบคลุมพวกเขาขณะที่พระองค์เริ่มตรัสกับพวกเขา “เพื่อน ๆ ที่รักยิ่งของเรา” พระองค์ตรัส “เรากำลังจะจากไป – เราจะกลับบ้าน กลับไปหาพระบิดาของเรา อย่าทุกข์โศกและเดือดร้อนเลย (เพราะการแสดงความเสียใจและทุกข์โศกปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของพวกเขา) เราจะกลับมา แต่ขณะที่เรากำลังจากไปนั้น เรามุ่งงานใหญ่ให้พวกท่านทำเพื่อเรา”

“งานอะไรหรือ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ต้องการให้พวกข้าพระองค์ทำอะไร ถ้าพวกข้าพระองค์ทำได้ พวกข้าพระองค์ก็ยินดีจะทำ” พวกเขาพูด

พระองค์ตรัสตอบ “พวกท่านรู้ไหมว่า เรายังรักพวกท่านมากขนาดไหน และที่เราตายและเป็นขึ้นมาอีกครั้งเพื่อว่า พวกเจ้าจะมีการยกโทษให้กับความบาปของพวกท่าน มีชีวิตนิรันดร์ และอยู่ในสวรรค์กับเราตลอดไป แต่ยังมีคนอื่นอีกหลายล้านคนที่ยังไม่รู้จักเรา ซึ่งเป็นคนที่ไม่เคยได้ยินข่าวดีที่น่าอัศจรรย์นี้ เราต้องการให้พวกท่านไปและบอกพวกเขา เราต้องการให้พวกท่านสอนพวกเขาถึงความจริงในการหนุนใจที่ดียอดเยี่ยมเหล่านี้ที่เราเคยสอนพวกท่าน โดยเริ่มต้นที่บ้านก่อนคือ ในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจึงค่อยออกไปไกลอีกหน่อย เข้าไปในแคว้นยูเดีย เผยแพร่ออกไปมากยิ่งขึ้น เข้าไปในแคว้นสะมาเรีย และเราต้องการให้พวกท่านไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกและบอกข่าวดีนี้

พระเยซูต้องการให้พวกเขาไปทางเหนือ ทางใต้ ตะวันออก และตะวันตก พระองค์ต้องการให้พวกเขาไปพบกับคนผิวแดง คนผิวเหลือง คนผิวดำ คนผิวน้ำตาล และคนผิวขาว “เราต้องการให้ทุกคนได้ยินได้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนจน คนมีอายุหรือเด็กและคนหนุ่มสาว คนมีการศึกษาหรือคนไม่รู้หนังสือ คนดีหรือคนไม่ดี คนเคร่งศาสนาหรือคนไม่มีศาสนา ทุกคนต้องได้ยินได้ฟัง เพราะไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา ถ้าพวกเขาไม่มาทางเรา พวกเขาจะหลงหายตลอดไป พวกเจ้าต้องเผยแพร่ข่าวดีนี้ให้กว้างไกลไปทั่วโลก” และพระองค์ทรงสัญญาว่า “พวกท่านจะไม่ได้ไปตามลำพัง เราจะอยู่กับพวกท่านเสมอไป ทุกนาที ทุกวันและทุกคืน แม้แต่ที่สูญเปล่าของโลก”

รูปภาพที่ CE 9-2 พระเยซูเสด็จกลับสู่สวรรค์

เมื่อองค์พระเยซูเจ้าตรัสกับอัครสาวกของพระองค์เสร็จแล้ว ในทันใดนั้น พระกายของพระองค์ก็เริ่มลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า สูงขึ้นไป สูงขึ้นไป พระองค์เสด็จขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเมฆที่สดใสได้บังพระองค์จากสายตาของพวกเขา

พระองค์หายไปแล้ว พระเยซูได้เสด็จกลับสู่สวรรค์

อัครสาวกทุกคนต่างพากันงงงันและพูดไม่ออกได้แต่เพ่งดูและจ้องตามพระองค์ พยายามเบิกตาของพวกเขาให้กว้างที่สุดเพื่อจะได้เห็นพระองค์อีกสักแวบหนึ่ง แต่พระองค์ได้จากไปแล้ว จากไปแล้ว พวกเขาทุกคนต่างพากันคิด ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้พูดออกมาดัง ๆ ว่า “พระองค์จากไปตลอดกาล”

ขณะที่พวกเขายืนอยู่อย่างเงิบ ๆ แต่ยังคงจ้องมองขึ้นไปบนท้องฟ้า พวกเขาสังเกตเห็นคนแปลกหน้าสองคนใส่ชุดสีขาวอยู่ที่นั่นท่ามกลางพวกเขา พวกเขาเป็นใครกัน พวกเขามาที่นี่ได้อย่างไร

“พวกเจ้าที่เป็นชาวกาลิลีเอ๋ย” คนแปลกหน้า (ซึ่งแท้จริงแล้วคือทูตสวรรค์) พูดว่า “ทำไมพวกเจ้ายืนอยู่ที่นี่ แหงนหน้าดูฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์เดียวกันนี้ที่ได้จากพวกเจ้าไปสวรรค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งเหมือนอย่างที่คุณเจ้าเห็นพระองค์จากไป” ทันใดนั้น พวกเขาก็มารู้ว่าคนแปลกหน้านั้นเป็นใคร พวกเขาเป็นทูตสวรรค์ ซึ่งนายของพวกเขาได้ส่งมาเพื่อให้คำสัญญาที่น่าอัศจรรย์ว่า วันหนึ่งพระองค์จะเสด็จกลับมา เวลานี้พวกเขาแน่ใจได้ว่า พระองค์จะเสด็จกลับมา และพวกเขาเฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาอีกครั้งของพระองค์ได้ด้วยความคาดหวัง

เราสามารถเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู จากข่าวที่ทูตสวรรค์ได้ให้ไว้ถึงการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู พวกเขาบอกว่า "พระเยซูองค์เดียวกันนี้จะเสด็จกลับมา" ดังนั้น พระเยซูจะเสด็จมาจากสวรรค์อีกครั้งด้วยพระองค์เอง พระองค์ทรงจากไปในพระกายแห่งศักดิ์ศรีของพระองค์ และพระองค์จะเสด็จกลับมาในพระกายแห่งศักดิ์ศรีของพระองค์ พระองค์ทรงจากไปในเมฆ พระองค์จะเสด็จกลับมา "ในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์พร้อมกับฤทธิ์อำนาจและพระสิริที่ยิ่งใหญ่" จะมีคนบนโลกที่จะเห็นพระองค์ในเวลา que พระองค์เสด็จกลับมา เหมือนอย่าง que อัครสาวกเห็นพระองค์จากไป ทูตสวรรค์ปรากฏตัวเวลาที่พระองค์จากไป พระองค์จะเสด็จกลับมาพร้อมกับ "หมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ"

ดังนั้น เราเรียนรู้ว่า การเสด็จกลับมาของพระองค์จะเป็นการเสด็จมาพร้อมพระกายที่มองเห็นได้ในเมฆ และเสด็จมาพร้อมกับทูตสวรรค์ สิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นนับว่า เป็นจุดสูงสุดที่น่าตื่นเต้นเร้าใจและน่าทึ่งมากสำหรับประวัติศาสตร์โลก นับได้ว่าเป็นพระพรแห่งความหวังสำหรับเราทุกคนที่รู้จักพระองค์ พระเยซูคริสต์ที่รักยิ่งองค์เดียวกันนี้ ผู้ทรงประทานพระองค์เองเพื่อเราจะเสด็จกลับมารับเรา

วันหนึ่ง เมื่อพระองค์กำลังอธิษฐาน พระองค์ตรัสว่า "พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์ต้องการให้ผู้ที่เป็นของข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่ ข้าพระองค์ต้องการให้พวกเขาเห็นพระสิริที่พระองค์ทรงประทานแก่ข้าพระองค์"

เราไม่รู้ว่าจะวันนั้นโมงนั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ แต่การเสด็จกลับมาของพระองค์อาจจะใกล้เข้ามามากแล้ว พระองค์ทรงให้หมายสำคัญบางอย่างแก่เราและตรัสว่า "เวลาที่ท่านเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเริ่มเกิดขึ้น ท่านก็รู้ได้ว่า การเสด็จกลับมาของเราใกล้เข้ามาถึงประตูแล้ว" เวลาที่มีใครมาถึงที่ประตู เขาก็เกือบจะเข้ามาแล้ว

แล้วคุณก็จะสิ้นสุดลงที่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ขณะที่เรารอคอยพระองค์ เราจะต้องยุ่งอยู่กับธุระการงานของพระบิดาของเรา ด้วยการทำงานเพื่อพระองค์และรับใช้พระองค์ และเราสามารถเฝ้ารอคอยและอธิษฐานได้ตลอดเวลาว่า “เร็วเข้าเถิด ขอเสด็จเถิด องค์พระเยซูเจ้า ขอเสด็จมาโดยเร็วเถิดพระเจ้าข้า”

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก” นั้นเป็นพระบัญชาหรือคำสั่งสุดท้ายของพระเยซูที่ทรงประทานให้กับสาวกของพระองค์ และทรงประทานให้กับประชากรของพระองค์เวลานี้ด้วย นี่เป็นงานที่พระองค์ทรงตั้งไว้ให้พวกเขาทำ และนั่นเป็นงานที่สำคัญที่สุดของเราในปัจจุบันนี้ เราไม่สามารถเก็บข้าวดีดยอดเยี่ยมนี้ไว้กับตัวเราเอง เราจำเป็นต้องเชื่อฟังและออกไป อธิษฐาน และประกาศข่าวดีนั้น พระองค์ทรงมอบความไว้วางใจให้กับเรา และถ้าองค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงมีฤทธิ์อำนาจทุกอย่างในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกจะอยู่กับเราตามที่พระองค์ทรงสัญญา เราก็สามารถไปที่ไหนก็ได้ที่พระองค์ทรงส่งเราไปและทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้เราทำได้อย่างแน่นอน และในวันที่นาอัศจรรย์นั้น “ครั้นเปาตตรเรียกชื่อที่เมืองเกษมสุข” เราจะเต็มไปด้วยความอัศจรรย์ใจเมื่อเราเห็นจำนวนผู้ที่ได้รับการไถ่ด้วยพระโลหิต บางคนมาจากที่ๆ เราไม่เคยรู้จัก และขณะนี้เราทุกคนก็ควรที่จะประกาศบอกข่าวดีเรื่องพระเยซูอยู่เรื่อยๆ จนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้ง

www.freebibleimages.com
www.pixabay.com

